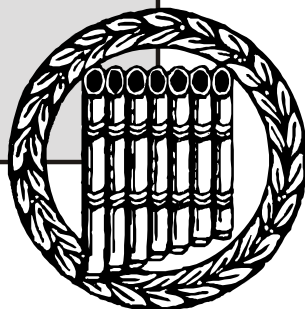

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

3

září
2005

ročník 9

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Kresba Jan Čáka

OBSAH

KMENOVÉ ZPRÁVY

Ze zápisů náčelnictva
Ze skautského světa

Z KLUBŮ

Pekelný potok
214. klub OS Kolín
Setkání OS v Sezimovo Ústí
Tábor OS Pařezská Lhota
Oldskautské setkání
Strakoničtí o prázdninách
Jubilejní setkání OS ve Strakonících

PRO ZAMYŠLENÍ

Skautská univerzita Pardubice
Jak dál, M. Vosátka - Grizzly
Druhý dech, Lad. Rusek – Šaman
Na vlnách TV - tábor po 35 letech
Betonová hranice
Vzpomínka na letce O. Hanzlíka
Švéd vzpomíná na rok 1968

RŮZNÉ

Poděkování čest. náčelní Mackové
Junácký kříž „Za vlast 1939-45“
Generál Paton osmdesátníkem
Oldskautská cesta k vrcholům
Žižkovo kolečko
Program SKUNIPA 2005-06
Co se do Kmenových novin nevešlo
Náčelnická pošta
KVÍZ Jak známe Spojené státy

RESUMÉ

Prožili jsme prázdniny, dobu, která pro skauty znamená poznávání nových míst, poznání mnoho nového, prožití velkých zážitků, navázání nových přátelství, ale také vzpomínání na prožité příběhy a návraty na stará, téměř zapomenutá místa, ve kterých jsme před lety prožili právě to vzpomínané. Patří sem návštěvy dávných tábořišť, procházení časem zavátých stezek. Často nechceme věřit, že se místa tolik změnila. Pohledy na staré zažloutlé fotografie to plně dokazují. Tam, kde byly mlaziny, stojí důstojné stromy, Tam, kde býval vzrostlý les, rostou nízké neprostupné porosty. To v lepším případě, v horším pak, a to nebývá výjimkou, smutné holiny bez stromů, a často i bez jakéhokoliv porostu. Musíme si vážit všech těch, kteří dbají, aby krajina plně žila a nestrádala lidským zaviněním.

Zápis 8. zasedání UNOS (mimořádné) Rybitví 20. 05. 2005

Přítomni: sestra Hana Kaprálková, bratři Jan Adamec, Ivo Fišera, Vladislav Jech, Vladimír Köhler, Vladimír Stránský, Jiří Žáček, Ivo Slavíček, tj. 6 přítomných s hlasem rozhodujícím, 1 s hlasem poradním, 1 přizvaný.

Jediným bodem jednání byla „**Víkendová lesní škola 2005**“: ▪ Jednání zahájil náčelník br. Köhler uvedením problému ▪ konkrétní stav příprav VLŠ popsal br. Slavíček, označil přípravu LŠ jako nadějnou, i když se značnými riziky ▪ závěrem br. Köhler vidí jako motivující jednak nabídku moderních prostředků a také víkendovou formu; největší riziko spočívá v tom, že výpadek 1 – 2 účastníků „zhroutí“ VLŠ a doporučuje proto **letošní školu odvolat a pro vážné zájemce uspořádat ještě letos speciální „lesní (postgraduální) kurs**“ (v souladu s Řádem pro výchovu..., kapitolou 17) se zaměřením na moderní digitální technologii, s výhledem na VLŠ, která by navázala v roce 2006. Vzniklou časovou rezervu je třeba využít k řádné přípravě VLŠ v přiměřeně přizpůsobené formě. Závěr přijat: 6:0:0
Zapsal: V. Jech
Vladimír Köhler-Mika v.r.

Zápis 9. zasedání Náčelnictva kmene OS (UNOS) 8. 6. 2005 Chraštice

▪ Přítomni: Ivo Fišera, Hana Kaprálková, Vladimír Köhler, Vladimír Stránský. Omluveni: Jiří Žáček (kolaps dopravy), Jan Adamec, Miroslav Kubát a Vlad. Jech. Nepřítomen: Jiří Kalenda. Hosté: Karel Derfl a Jiří Klaban.

▪ Důvodem místa výjezdního zasedání UNOS bylo seznámení se s možnostmi uspořádání „Semináře digitálních technologií“ (případně i Lesní školy) v areálu místní školy, jejímž ředitelem je br. K. Derfl – Marčelo.

Průběh jednání UNOS: ▪ Zahájil br. náčelník, přivítal přítomné a informoval o br. Žáčkovi, který se nedostal z Prahy. Program jednání byl schválen a jeho body jsou dále rozvedeny. Zapisovatelem určen br. Köhler, ověřovatelem br. Stránský.

▪ Zahr. zprav. tlumočil žádost kanceláře evropského regionu ISGF na zaslání 15 ks výtisků našich Kmenových novin. Adresu dodá br. Adamec.

Usnesení 09/01: UNOS schvaluje zaslání 15 ks výtisků Kmenových novin kanceláři ISGF na náklady Kmene OS.

Přijato: 4:0:0

▪ UNOS vzalo na vědomí dopis br. Slavíčka ze 6.6.2005, ve kterém na základě rozhodnutí mimořádného zasedání 8. UNOS o ukončení Víkendové lesní školy, žádá o uvolnění z funkce vůdce Víkendové lesní školy. ▪ UNOS projednalo, že 26.-30. října 2005 bude uspořádán „Seminář digitálních technologií“ pro cca 25 posluchačů v Chrašticích. Vedením semináře pověřuje br. Žáčka a jeho zástupcem br. Chládku; ostatní činovníci budou určeni na příštím zasedání UNOS. Hlavním garantem - lektorem je br. Derfl.

Usnesení 09/02: UNOS schvaluje „Seminář digitální technologie“ ve dnech 26.-30.10.2005 v Chrašticích a jmenuje br. J. Žáčka vůdcem semináře a br. Jar. Chládku jeho zástupcem.

Přijato:4:0:0

UNOS projednalo stav na úseku LŠ a konstatovalo, že na základě rozhodnutí 8. UNOS je třeba řádně ukončit letošní LŠ s uvědoměním všech přihlášených, současně s informací o možnosti říjnového semináře a Lesní školy 2006. Zároveň je nutno zahájit přípravu na pořádání Lesní školy v roce 2006. Pokud bude mít NOS v roce 2006 právní subjektivitu, bude pořadatelem LŠ. Název Lesní školy 2006 bude projednán na zářijovém UNOS.

Usnesení 09/03: UNOS schvaluje uspořádání Lesní školy 2006. Vůdcem školy navrhuje br. J. Žáčka a jeho zástupcem br. Jar. Chládku.

Přijato: 4:0:0

Br. náčelník informoval o postupu prací na novele Organizačního řádu Junáka. Dosud začlenění našeho kmene do struktury Junáka je legislativně nedefinované (jako bychom neexistovali). NJ i VRJ požaduje tento stav řešit. UNOS projednalo celou záležitost s tím, že je nutno rozhodnout o pokračování prací, má-li se stát náš kmen k 1.1.2006 **zvláštní jednotkou** (s právní subjektivitou) obdobně jako Hlavní kapitanát vodních skautů. Prvním krokem je předložení návrhu Statutu kmene do zářijového zasedání NJ.

Usnesení 09/04: UNOS schvaluje vytvoření zvláštní jednotky Junáka (ve smyslu čl. 34. Stanov Junáka) ze stávajícího NOS k 1.1.2006.

Přijato: 3:1:0

Vzhledem k tomu, že se jedná o závažné rozhodnutí, byli požádáni dva telefonicky dostupní členové UNOS, br. J. Žáček a br. J. Adamec o vyjádření; oba s usnesením souhlasí.

V Chlumci n./C 24.6.2005.

Vladimír Köhler - Mika v.r.

ZE SKAUTSKÉHO

světa

Der Gildentag 2005 v Rakousku

Ve dnech 26.-29. května 2005 se sešlo 135 členů z rakouských klubů OS (4 % členské základny) tu tvořilo v roce 2004 celkem 3222 oldskautek a oldskautů, sdružených v jednom národním svazu „Pfadfinder-Gilde Österreichs“.

Toto shromáždění, obdoba naší kmenové porady, se konalo v „krajíně 1000 kopců“ v obci Kirchberg am Wechsel (nedaleko před léty objevili archeologové keltské oppidum, kam směřovala také poznávací výprava).

Zasedání, které připravilo náčelnictvo PGÖ s místními OS, proběhlo za slunečného počasí, které přispělo k dobré náladě zúčastněných. Spolu s účastníky se radovaly z krásné krajiny také 3 děti a jeden pes. Zahraničí zastupoval jeden host z Lichtenštejnska, nepočítáme-li Wenera Weilgunyho, který je nyní nejen předsedou PGÖ, ale také předsedou evropského výboru ISGF. Jednání také navštívil potulný pěvec, viz obrázek.

V „zázemí“ se o tělesné potřeby účastníků starali rovněž mladí skautky a skauti z blízké obce Gloggnitz a z místa jednání, ti se mohli nyní pochlubit po 5 letech dokončeným skautským domem, který je kromě kluboven vybaven také kuchyní a ubytováním pro 50 osob. V tomto domě také jednání částečně probíhalo, využit byl také místní hotel „U 1000leté lípy“ při slavnostním večeru, kdy také byla předávána čestná uznání a šátky absolventům LŠ.

Účastníci se také seznámili s obširným přehledem o činnosti PGÖ za rok 2004, členěným podle 8 krajů (Vídeň, Dolní Rakousy-jihovýchod, Dolní Rakousy-sever, Dolní Rakousy-západ, Horní Rakousy, Salzburg, Vorarlberg a Štýrsko). Tato zpráva zahrnuje kromě výčtu aktivit a hospodaření také přehled mezinárodních akcí, jichž se svaz účastnil svými delegáty, a další informace (není zapomenuto ani tradiční setkání v Grossarl, jrhož se náš kmen OS pravidelně účastní). Z údajů o členské základně: počet gild (klubů OS) byl vloni celkem 99 (tento počet je od roku 2002 stále stejný), ve svazu mírně převládají ženy, je jich bezmála 60,5 %.

Náčelnictvo Svazu PGÖ vypracovalo v r. 2004 také návrh, nazvaný „Vysvětlení skautských idejí neskautek“, který má posloužit k informování nových (přistupujících) členů PGÖ, kteří v mládí neprožili skauting.

Z druhého čísla rakouského časopisu Der Gildenweg 2005 vybral

Vladislav Jech-Kamzík

24. SVĚT. KONFERENCE ISGF

se uskutečnila ve dnech 12.–17. června 2005 v norském sportovním středisku Lillehammer, kde se v roce 1994 konaly Zimní olympijské hry. Na pět set účastníků bylo ubytováno v hotelu Radison, kde zasedalo konferenční plénium a kde proběhla i všechna ostatní formální či neformální jednání pracovních skupin. Každá národní gilda měla možnost vyslat čtyři delegáty a při hlasování uplatnit čtyři hlasy. Mezi sto osmdesáti delegáty byl i jediný zástupce našeho kmene OS, zahraniční zpravodaj, který zastupoval i nepřítomnou Slovenskou gildu.

Konference byla oficiálně zahájena v pondělí 16.6. nápaditým představením norských skautů a skautek s využitím jednoduchých dřevěných vázaných

konstrukcí, z nichž pak jedna sloužila jako stožárová věž pro vlajku ISGF. Následovaly projevy předních činitelů ISGF a významných hostů. Po přestávce slavnostní ráz konference postupně přešel k programovým instrukcím a pracovním jednáním, která s menšími obměnami pokračovala až do čtvrtka 16.6.

Hlavními body programu byly změny v Ústavě ISGF, volba nových členů Světového výboru, schválení finančního plánu 2005-2008 a projednání výhledu činnosti ISGF do roku 2020: mise, vize, strategie. Nejvíce úsilí a času si vyžádalo projednání a schválení změn v Ústavě. Kontroverzní, původně dánský, návrh na reorganizaci struktury ISGF byl nakonec stažen z volebního procesu a tak Evropský region a Středoevropský subregion zůstávají zachovány.

Z třinácti kandidátů do Světového výboru bylo zvoleno šest nových členů: Brett Grant z Austrálie, Anne Dupont z Belgie, Linda Bates z Kanady, Rigmor Lauridsen z Dánska, Mario Sica z Itálie a Aleš Cerin ze Slovinska. Tito noví členové nahradí šest odstupujících. Na základě usnesení této konference, od příštích voleb bude mít Světový výbor místo dvanácti volených členů pouze osm, hlavně z ekonomických důvodů. Námi podporovaní kandidáti, Teresa Tarkowska-Dudek z Polska a Hans Slanec z Rakouska, v tajné volbě neuspěli.

Ve středu 15.6. odpoledne se konal tradiční „Světový trh“, při kterém jednotlivé delegace vystavovaly a prodávaly různé předměty a potraviny mající vztah k prvkům tradic a kultury prodejců. Cílem této akce bylo finančně posílit různé podpůrné projekty ISGF. Obchodovalo a platilo se v jednotkách „Powell“, měně, kterou bylo možno pro tuto příležitost získat výměnou za běžná platidla. Úspěšná akce přinesla výtěžek 5 000 euro.

„Světový trh“ se konal v přírodním areálu nedaleko Olympijského parku. Místní skauti a skautky využili příznivých terénních podmínek k postavení ukázkového tábora, který byl volně přístupný veřejnosti a sloužil mladším návštěvníkům k vyzkoušení různých pohybových atrakcí. Po skončení trhu byl na úpatí mírného svahu zapálen táborový oheň a na improvizovaném pódiu při něm norští skauti a skautky předvedli vděčnému publiku svůj dobře připravený a nacvičený táborový repertoár.

Zatímco se v pátek 17.6. mnozí účastníci konference začali rozjíždět na všechny světové strany, někteří ještě využili příležitosti projet se autobusem po norských horách a zhlédnout jedinečnou scenérii fjordů. Pak už nezbývalo než si slíbit „na shledanou na příští Světové konferenci v Tunisu v roce 2008“.

Jan Adamec – Tarzan
zahraniční zpravodaj OS

EUROJAM 2005

Evropské jamboree skautů a skautek

Ve dnech 29.7.-10.8. se v Hylands parku u anglického města Chelmsford nedaleko Londýna konalo Evropské jamboree skautů a skautek. Z deseti tisíc účastníků bylo kolem dvanácti set dospělých dobrovolníků, členů Mezinárodního servisního týmu. Dvaadvacetičlennou českou výpravu vedl Pavel Trantina, zahraniční zpravodaj Junáka, a mezi třemi členy servisního týmu byl i Jan Adamec,

zahraniční zpravodaj OS. Český tábor upoutal pozornost mnoha návštěvníků stany s typickými dřevěnými podsadami, indiánským tee-pee a prostornou kruhovou jurtou. Česká vlajka a vršek tee-pee byly viditelné široko daleko.

Rozsáhlý park s ošetřenými travními porosty a ostrůvky stromů či keřů poskytl dostatečný prostor pro ubytování všech účastníků ve vlastních stanech i pro výstavbu náročného technického zázemí. Jamboree kemp sestával z celé řady organizačních územních jednotek, zajišťujících hladký koloběh aktivit. Osm táborových vesniček se stalo dočasným domovem skautů a skautek z různých zemí, často geograficky vzájemně velmi vzdálených. Mezi šedesáti osmi zeměmi byli kromě Evropy i zástupci skautských organizací z ostatních kontinentů. Nápadné byly zejména jednotky z Austrálie, Japonska, Kanady a U.S.A.

Z bezproblémového průběhu Jamboree se nejvíce radovali mladí účastníci, pro které bylo připraveno mnoho atraktivních aktivit, vzrušujících soutěží, večerních představení a příležitostí ke vzájemnému setkávání. Pro organizátory to byla cenná provozní zkouška před přípravou světového jamboree, které se bude konat na stejném místě v roce 2007 s očekávanou čtyřnásobnou účastí.

Tarzan

POSELSTVÍ KE DNI PŘÁTELSTVÍ **25. října 2005 (výňatek)**

Skutečnost, že předsedkyně Světového výboru posílá přání všeho nejlepšího všem členům ISGF u příležitosti Dne přátelství je zcela normální a já tak činím s potěšením. Často jsem přemýšlela o tom, co Den přátelství vlastně znamená. V mé mysli

členové národní gildy nebo místního klubu se na tento den jednoduše shromáždí, aby společně slavili, nebo aby se podíleli na nějaké společné činnosti ve prospěch nějaké jiné ani si nedovedu představit jaké věci.

Je to skutečně dobrá věc a musí být povzbuzována a je to dobrá příležitost být spolu. Ale podle mého názoru je to trochu málo pro mezinárodní organizaci, která předstírá že je moderní sítí.

Proč by Den přátelství nemohl být uskutečněn na mezinárodní úrovni? Proč by to nemohlo být na rozhlasových vlnách nebo na internetu? Jaké by to bylo potěšení slavit Den přátelství společně s přáteli z druhého konce světa anebo jednodušeji s přáteli, kteří žijí v bližších cizích zemích s nimiž máme Twinning nebo přátelské styky. Jak radostné by bylo najít nové přátele! Světová organizace skautského hnutí už má každoročně takovouto činnost: „Jamboree na vlnách“. Proč bychom ji tedy nemohli mít i my? Požádám specialisty ve Světovém výboru, aby tento projekt posoudili a v příštím roce vyzkoušeli.

Vzájemné vztahy se Světovým společenstvím skautek (WAGGS) a se Světovou organizací skautského hnutí (WOSM) se neustále zlepšují. Pravidelná účast členů Světového výboru na světových a regionálních konferencích těchto organizací se změnila z pasivní (pozorovatelé) na aktivní, s možností oslovit pléna. Tyto vztahy umožní v ještě větší míře společné akce, které dále upevní existující spojení.

Vztahy s Organizací spojených národů (OSN) budou posíleny v září podpisem smlouvy o vzájemné spolupráci s Vrchní komisí pro uprchlíky (UNHCR). Národní gildy a členové Centrálního oddílu budou tak mít možnost spolupracovat se zástupci UNHCR ve svých zemích, což může posílit

povědomí o ISGF. Snahou Světového výboru bude rovněž posílit vztahy s organizacemi UNESCO a UNICEF.

V poslední době se častým tématem stalo omlazení našeho členstva. Tento proces byl posílen na Fóru mladých, které se sešlo před Světovou konferencí v Lillehammer za účasti dvaceti mladých (do 45 let) lidí, hrdých na členství v ISGF. Světový výbor bude muset takové členy motivovat k další práci. Dva z nich už byli zvoleni za nové členy Světového výboru.

Světová konference v Lillehammer odhlasovala dokumenty Mise, Vize a Strategický plán, které byly doplněny Akčním plánem Světového výboru. Francouzský prezident Generál de Gaulle napsal: „Cesta byla vyprojektována, nyní ji musíme sledovat“. My všichni na ni musíme nastoupit. Když každý z nás, jednotlivě či kolektivně, nastoupí do stejného vlaku, můžeme být výkonnější a můžeme mít větší sílu a váhu. To může někomu připadat jako sen, ale není snění prvním krokem k odvážným činům?

Přeji vám všem, abyste dobře oslavili letošní Den přátelství!

Martine Levy
předsedkyně Světového výboru ISGF
přeložil Tarzan

Z KLUBŮ

VÝPRAVA k pekelskému potoku

(9.6.05) Sešli jsme se u zastávky MHD Mlýniště. Tam již na nás čekali lovosičtí oldskauti. Celkem nás bylo devět. Výpravu vedl bratr Borský - Bóra. Cílem byl vodopád ležící na Pekelském potoce, nazývaný též Žežickým či Mlýnišťským. Nachází se pod osadou Mlýniště a voda padá z výše 8 metrů. Kráčeli jsme podle

potoka, který jsme po ztrouchnivělých můstcích několikrát přecházeli. Potok byl na mnoha místech přehrazován. Z těchto malých přehrádek byly zásobovány vodou nedaleké zahrádky. Asi po půl hodině jsme se ocitli u cíle. Voda zde vytvořila velký kotel. Cestou jsme vyslechli přednášku br. Bóry o vzniku osady a br. Želvy o vzniku vodopádu. Br. Bóra nás také upozornil na rostlinu, „lociku kompasovou“ (*Lactuca qercina*), jejíž listy jsou směřovány od severu k jihu a na „svízel přítula“ (*Galium aparina*).

Výprava byla ukončena v restauraci Corso v Krásném Březně, kde jsme vyplnili čas zbývající OS z Lovosic k odjezdu vlaku. Tam také padl návrh navštívit všech sedm vodopádů, které se nachází na Ústecku. Snad se nám toto předsevzetí podaří naplnit.

Václav Mikule - Želva

JEDNA ZE SCHŮZEK

214. klubu OS Kolín.

Jako každé první pondělí v měsíci sešlo se nás 30 starých oldů a sester v klubovně našeho střediska Havranů na Kalcovce ke květnové schůzce. Tentokrát se vzpomínalo na události před 60 lety.

Zahájili jsme Junáckou hymnou a přivítali hosty: bratry Mílu Moravce-Očka a faráře Josefa Tichého. Pogratalovali jsme jubilantům, Očkovi a sestře Vondráčkové, a zazpívali jim oslavné songy. Pak nám br. Tichý vylíčil svoji skautskou minulost, je i členem SO, vyprávěl o svém životě duchovního, v současnosti působí v Kolíně, celebruje v místním klášteře.

Bratr Očko a Kotlář-Jurin vyprávěli o prvním poválečném táboře v roce 1945 na Sázavě ve Vlastějovicích a předvedli zdokumentování průběhu tábora filmem,

který převedli na video a promítli v televizoru. Zavzpomínali jsme na časy, kdy naše kolínské oddíly využívaly tento krásný pozemek, který pro kolínské skauty již před válkou zakoupil náš mecenáš, bratr Cyvín-Akéla, a dosud nám nebyl navrácen. Schůzka pokračovala vzpomínáním. Vedoucí klubu bratr Převrátíl-Kocour zažil jako šestiletý hoch bombardování Kolína a vylíčil nám jednotlivé fáze náletů na město. Já sám až nyní ve svém kmetském věku jsem se seznámil s příčinami a následky bombardování města, neboť jako totálně nasazený jsem byl mimo Kolín.

Nálety na Kolín byly 4. V srpnu a prosinci 1944 byla bombardována hlavně rafinerie Vacuum Oil Company, třetí nálet v březnu 1945 postihl rafinerii, Vozovku, elektrárnu, poničil 3 hřbitovy (evangelický, katolický a židovský), obytné domy a v centru města poškodil most a muzeum. Bylo 36 mrtvých a 66 zraněných. Poslední nálet v dubnu 1945 byl velmi účinný: značné poškodil nádraží, Báňskou a hutní, lihovar a téměř zničil Draslouku (Kalliwierke A.G., výrobce Cyklonu B - kyanovodíku). Bylo svrženo asi 1000 pum, zabito 7 a zraněno 32 našich občanů, v železničním transportu zahynulo asi 100 německých vojáků. Bombardováním i obytných částí přišlo o střechu nad hlavou asi 1300 lidí. V dochovaných dokumentech jsou popsány operace řízených náletů na Kolín, trasy, čísla bombardovacích skupin i jména pilotů a velitelů perutí.

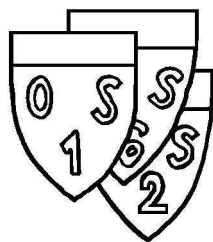
Na závěr schůzky byly připomenuty další akce klubu: v květnu účast na reminiscenci OS v Kutné Hoře, výlet do lesů Starého Kolína, kde kvete česnek medvědí, pomoc při organizaci Svojsíkova závodu, v červnu táborový oheň na naší chatě ve Veletově, účast na Kmochově Kolíně, exkurze na městskou čistírnu odpadních vod a do psího útulku, v září autobusový výlet na Sedlčansko a Příbramsko.

Schůzku jsme zakončili klubovým pokřikem a rozešli se, abychom se za několik dní opět setkali.

*M.Strnad - Miki,
člen 104. klubu OS Kolín*

SETKÁNÍ OLDSKAUTŮ

u Sezimově Ústí

Meziklubové setkání jihočeských oldskautů se konalo ve skautském areálu v Sezimově Ústí dne 14. června 2005. Byl to již dvanáctý ročník, bohužel

v tak velkém rozsahu asi již naposledy. Sešlo se nás asi čtyřicet, z toho polovina byli hosté ze Strakonice, Písku, Českých Budějovic a Horažďovic. Poprvé přijeli z Příbrami milí hosté, bratr M. Moravec „Kudla“ a bratr K. Wurm „Čarlí“.

Celodenní program probíhal podle osvědčeného scénáře, dopoledne po slavnostním nástupu soutěže jednotlivců, odpoledne soutěže družstev, zábava, táborák s opékáním špekáčků. Letos bylo připraveno osm disciplín, od známého šipkování, hodů tenisákem na panáka, vaječného slalomu, přes skládání kostek a spojování kancelářských sponek, až po hod podkovou. Zájem o vše byl značný, někde se i čekalo na pořadí, zvláště když bylo možné si vše nejdříve vyzkoušet.

Po chutném obědě se zákuskem ve formě ořechového dortu, osvědčeném receptu maminky naší sestry Šlupky (L. Komzákové), se utvořila tři družstva za Strakonice, Tábor a družstvo smíšené (České Budějovice, Příbram, Horažďovice). Družstva soutěžila jen ve třech disciplínách, v Kimovce, ůkané a přepalování provázku nad ohněm. Tradičně zvítězilo smíšené družstvo. Úspěch měly tzv. „žrací“ ceny v podobě vitaminových bomb.

Po soutěžích jsme už jen seděli pěkně v chládku pod stromy při skautských písničkách a družném povídání. Táboráci připravili malé zpestření v podobě rozhovoru (něco jako „Nikdo není dokonalý“) o zajímavostech Tábora. Při všem vládla dobrá nálada, bylo i dost legrace a skautský pánbíček nás má asi rád, protože za celý den nepadla ani jedna kapička deště.

Celé setkání se povedlo a všichni se rozjížděli s pocitem, že skautské přátelství je stále i přes vysoký věk živé. Jen škoda, že nám právě ten vysoký věk nedovoluje pokračovat. Setkání připravíme i v příštím roce, ale již bez soutěží, výstupů a možná i bez táboráku.

Hájoška

JUBILEJNÍ TÁBOR POD PAŘEZEM

letos opět trochu jinak

Poslední červnovou sobotu ožil znovu lom pod zříceninou hradu Pařez hlasy i zvuky pilné práce stavební. Kuklenští skauti, roveři a činovníci vybudovali v úmorném vedru svůj tradiční tábor, několik našich seniorů (a příště jich musí být víc) jim pomáhalo a v neděli už se sjížděli z různých koutů naší země táborníci nejstarší. Vítání, povídání i radost nebraly konce, ale brzy vůdce tábora Kobra jej převzal od Kuklenských. Každý z nás se zabydlel a společně jsme se pustili do dokončovacích prací, do shánění dřeva, kuchařka Jarča a „škopkobáby“ nastoupily do kuchyně. Náš jubilejní 10. oldskautský tábor začal.

A jaký byl ten tradiční týden od neděle do soboty tento rok? Statistika nám říká, že 29 táborníků přijelo z 12 měst, průměrný věk postoupil na 71 roků, jednodenních návštěvníků bylo téměř 20, veselé rozcvičky byly opět náramně oblíbené, stejně jako táboráky se zpěvem, čtením a

povídáním. Soutěžili jsme v hrách pohybových i znalostních. Poslouchali jsme přednášky z oboru historie, zdravotní, skautské metodiky, vypravili jsme se znovu do Prachovských skal i do unikátní zahrady leknínů v Pařezské Lhotě, v noci jsme se samozřejmě střídali na hlídkách. Ale přes všechny tyto tradiční činnosti byl letošní tábor přece jen trochu jiný, jeho odlišností byla mezinárodní účast.

Poprvé mezi táborníky byla příslušnice jiného národa, Angličanka Beryl Aldridge, oldskautka z jižní Anglie, která má s naším skautingem úzké kontakty již od r. 1990, a letošní její návštěva naší země byla už jedenáctá. V minulých letech Beryl iniciovala výměny českých a anglických skautů a skautek na táborech a v rodinách v obou zemích a vyjednala pro hradecké oldskauty ubytování v Holandsku. Jako tábornice pod Pařezem se vzdor jazykové bariéry plně zařadila do každodenního programu, podnítila mnohé účastníky k oživení dávno zapomenutých anglických slovíček, do programu přispěla zajímavou přednáškou o anglickém skautingu i tvůrčí činností, při které jsme poznali podstatu vlajky Spojeného království. Její děkovný dopis po návratu do Anglie ukazuje, jak spokojená byla na našem táboře, a zároveň je důkazem, jak skautská myšlenka a životní styl pomáhají odstraňovat bariery mezi národy. A tento mezinárodní rozměr skautingu je živý i pro nás, skautské seniory.

A proto jsme se mezinárodním vztahům věnovali na našem táboře i dalšími způsoby. Jedním z táborníků byl br. Jan Adamec, zahraniční zpravodaj OS, který se několik dnů před zahájením tábora vrátil ze světové konference v norském Lillehammeru, měli jsme tedy informace o tomto světovém setkání z první ruky. Také nás navštívila mladá členka jednoho

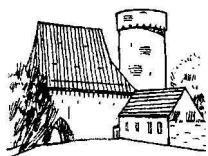
hradeckého OS klubu, jejíž pracovní náplní je Evropská unie v regionální politice. Její přednáška o podstatě Ústavní smlouvy EU byla velmi zajímavá a pomohla k základní orientaci nás všech v těchto aktuálních problémech.

Náš jubilejní OS tábor skončil, vzpomínky na zážitky a pevná přátelství však zůstávají a myslím, že leckteré z účastníků budou do dalších dnů motivovat některá z táborových hesel, např. „Veselost a pohyb prodlužují život“ nebo „Pokud něco chceš, pak pro to něco udělej“.

Jana Skácelová - Pam

OLDSKAUTSKÉ SETKÁNÍ.

Měsíc červen se stal už tradičně měsícem přátelských setkání klubů OS Tábor, Strakonice, Písek, Horažďovice. Milé pozvání jsme dostali do Strakonice na den 14.

června. Rádi jsme je přijali a už jsme se předem těšili. Ověřili jsme si vlakové spojení a v uvedený den se nás sešlo na nádraží osm. Bohužel chyběli Václavíkovi, protože Láďa prodělal operaci a ještě se nemohl vydat na cestu. Při přestupu v Ražicích se k nám přidali naši dva známí bratr a sestra z Horažďovic a rovněž v Písku také přistoupili dva bratři.

V Táboře nás očekával celý uvítací výbor místních členů OS, přivítání bylo velmi srdečné. Autobusem jsme pak dojeli do Sezimova Ústí a cestou kolem zahrádkářské kolonie jsme došli do nám známého areálu. Tam bylo další vítání s ostatními tábořskými přáteli a hosty, kterými byli bratři Kudla a Wurm z Příbrami. Také přijel bratr Fuksa, který se ještě zotavuje po dlouhé nemoci, ale nenechal si ujít příležitost zúčastnit se tohoto setkání. Budějovice zastoupil bratr Fischer. Počasí nám přálo, byl krásný slunečný, teplý až horký den.

Podepsali jsme pamětní listy a pohlednice s pozdravy těm, kteří se nemohli zúčastnit. Po občerstvení byl nástup na zahájení dnešního dne. Sestra Hájoška nás oficiálně uvítala a pak nás bratr Hrkal seznámil se soutěžemi. Bylo jich tentokrát osm a jednotlivci se mohli libovolně rozhodnout, které se zúčastní. Některé už byly známé z dřívějších setkání, nová byla tentokrát soutěž v lovu rybiček na udici a hod podkovou do kruhu na pet-láhev.

Během dopoledne klání skončilo a sestry nás svolávaly k obědu. Na výběr byly dvě polévky a maso na zelenině s knedlíkem. Pak ještě zákusky ke kávě nebo k čaji a od sestry Šlupky výborné dorty. Vyhlašování výsledků soutěží přineslo vítězný bodový zisk několika strakonickým úspěšným jednotlivcům, odměnou jim byly zeleninové špízy, háčkované medaile a pohlednice. Aby bylo ještě soutěžení dost, vyhlásil bratr rozhodčí souboj pro tříčlenné hlídky: Kimovka, přepálení provázku nad ohništěm a ťukaná koulí do slalomových branek. Z tohoto utkání získalo družstvo Strakonice body na druhé místo.

Dostavil se bratr Sam s kytarou, jako doprovod posloužil vozembouch, a tak jsme si s chutí zazpívali. Oheň bratři rozdělali jen na opékání špekáčků, ale zachutnaly i studené. Odpoledne se přehouplo a nastal čas loučení. Bylo to s vědomím, že už v tomto areálu bylo toto setkání naposledy, protože zde bude jiný provozovatel a také proto, že organizace takové akce je už dost vyčerpávající pro pořádající klub vzhledem k přibývajícím létům a ubývajícím silám. Proto bylo loučení hodně dojemné, ale přesto jsme odjížděli s radostným uspokojením krásně prožitého dne mezi přáteli a s nadějí, že se přesto zase brzy sejdem ve skautské klubovně u nás ve Strakonici.

Hermanová

STRAKONIČTÍ I O PRAZDINÁCH*Zlatá Koruna*

(21.7.05) Od loňského podzimu, kdy jsme po výpravě na Klet ještě chtěli navštívit klášter Zlatou Korunu, ale neuspěli jsme tam, domluvili jsme se letos na určitém datu a předem jsme prohlídku tohoto objektu objednali. Zařídila to sestra Jana, a to na 10. hod. Přihlásilo se deset členů klubu a ještě čtyři přátelé, a tak jsme vyjeli čtyřmi auty směrem na Č. Budějovice. Počasí bylo jako stvořené na výlet, ani horko, ani déšť. To si libovala Eva, že když jede ona, tak je zaručeně pěkné počasí. Přijeli jsme dříve a tak jsme se stačili podívat na výstavu obrazů a návrhů na skleněné vitráže do oken strakonického architekta a malíře ing. Ivana Čecha. Výstava je umístěna ve sklepních prostorách kláštera.

Na prohlídku nás pak vyzvala příjemná průvodkyně a nejprve nás seznámila s historií kláštera. Ten byl založen r. 1263 Přemyslem Otakarem II. na obranu svých zájmů proti pronikání Vítkovců. Král daroval klášteru údajný trn z koruny Kristovy, získaný od francouzského krále Ludvíka IX. Svatého. Na přání Přemyslovo byl klášter nazván podle této relikvie Svatá Trnová Koruna. Na počátku 14. století došlo ke změně názvu na Zlatou Korunu, pravděpodobně v souvislosti s velkým bohatstvím. Panství bylo velice rozsáhlé, ale přesto docházelo k přepadávání, zničení, znovu postavení, vyhoření; během husitských válek byl klášter dvakrát napaden a vypleněn. Valné části majetku se pak zmocnili Rožmberkové. Roku 1785 byl však císařem Josefem II. klášter zrušen a byl odkoupen Schwarzenberky, kteří jej až do r. 1909 pronajímali pro nevhodné průmyslové účely. Důsledek bylo značné chátrání. Teprve v letech 1909 – 1938 byl nákladně opraven do původního stavu, ale jako klášter pro mnišský řád již neslouží.

Přes pozdější barokní a rokokové úpravy si objekt zachovává původní raně gotickou podobu. Ústřední budovou celého komplexu je klášterní kostel Nanebevzetí Panny Marie, je to gotická stavba třílodní, vnitřní zařízení je většinou barokní, deskový obraz Madony zlatokorunské je nahrazen kopií. Kostel nemá věž. Z dalších objektů zasluhují pozornosti křížová chodba, kapitulní síň, malý konvent s kaplí Andělů strážných. V prostorách velkého konventu je knihovna starých tisků a nábožensko-filosofické literatury. Bývalé opatství ve Zlaté Koruně patří k nejlépe dochovaným cisterciáckým klášterům na české půdě. Areál byl r. 1995 prohlášen národní kulturní památkou.

Zámek Kratochvíle.

Ze Zlaté Koruny jsme po obědě dojeli s menší zajižďkou na renesanční zámek Kratochvíle, který se nachází blízko Netolic. Jméno samo je o něco starší než zámek. Označovalo nové stavení regenta rožmberského panství Krčina z Jelčan, zbudované v 70. letech 16. století při starém dvoře Leptáci, který Krčín směnil s Vilémem za Sedlčany a Křepenice.

Letní sídlo a zároveň lovcí zámek Viléma z Rožmberka byl dokončen r. 1589 a stavba byla založena na dřevěných pilotech. Vnitřní uspořádání budovy odpovídá dispozici italské vily, v přízemí je velká klenutá vstupní síň a stejně velký sál v 1. patře. K těmto sáním se druží řada místností zdobených malbami a hlavně v patře nádhernými štukovými stropy italských mistrů. Přilehlý zámecký kostel Narození Panny Marie je gotický, ale s renesančním dekorem stěn a klenby a krásným vyřezávaným oltářem. Celý letohrádek je obklopen vodní příkopem. Sláva Kratochvíle pozvolna zašla a zámek chátral zvenčí i uvnitř. Po válce se stal majetkem státu, byl zařazen mezi památky první kategorie a odborně restaurován.

V současné době je ve všech místnostech instalovaná stálá výstava kresleného a loutkového filmu, kterou jsme si se zájmem prohlédli.

Závěr návštěvy zámku nedopadl dobře pro sestru Janu, sklouzla jí noha z malého stupně v předzámčí a poranila si rameno. Doma musela vyhledat lékařskou pohotovost a na rentgenu byla zjištěna zlomenina.

Až na tuto nehodu se výlet vydařil a všem se líbil, můžeme jej doporučit.

Hermanová

JUBILEJNÍ SETKÁNÍ OS

ve Strakonících.

(8.8.05) Letošní jubilejní, již 10. setkání členů klubů oldskautů jsme se rozhodli konat ve strakonické klubovně. Přípravám jsme se věnovali na několika předcházejících schůzkách a v posledním týdnu před určeným datem jsme všechny práce dokončili. V neděli už pak zbývalo jen uvařit bramboro-buřtový guláš (také tradice). Rovněž jsme připravili ceny a diplomy pro vítěze soutěží.

Ráno toho dne „D“ jsme se sešli dříve a rozdělili na stoly občerstvení v podobě sladkých zákusků a obložených chlebiček. Bratři rozmístili stanoviště pro soutěže a stanovili rozhodčí.

První hosté se dostavili ještě dříve před zahájením – byli to horažďovičtí přátelé. Po deváté hodině už přijížděli další bratři a sestry. Táborští přijeli jednak auty, ale

druzí museli dlouho čekat na přestup na vlak, a tak se dostavili se zpožděním a právě tak ze Spáleného Poříčí, ti zase bloudili městem, než se doptali na správnou cestu ke klubovně. Dále přijeli oldskauti z Blatné, Volyně, Prachatic, Příbrami, Bechyně a z 2. strakonického klubu.

Po prezenci a občerstvení zapískal bratr Lád'a nástup a následovalo vztyčení vlajky, oficiální přivítání, začátek pracovního dne zaseknutím sekery a dekorování vlajek. Dále seznámení s programem, který sestával jako vždy z dopoledních soutěží jednotlivců, oběda a pak ještě tři soutěžních disciplín pro družstva. Vysvětlení k tomu podal br. Vágner.

Soutěží pro jednotlivce bylo šest: šipky, házení kroužků na cíl, golf (nová disciplína), bludiště (také novinka), „frňákovník“ a obvazová technika při poranění. O účast na těchto soutěžích byl zájem s dobrými i méně dobrými výsledky.

Pak následoval oběd a po krátkém odpočinku se přihlásila tříčlenná družstva opět k soutěžení. Tentokrát to byl „petank“, (petanque) kulkovrh a vědomostní kvíz.

Když bylo soutěžní klání ukončeno, rozhodčí spočítali výsledky a po zapálení táboráku nastalo vyhlášení vítězů, jak v jednotlivých soutěžích, tak v družstvech. V těch si nejlépe vedli Táborští. Na druhých místech bylo hodně soutěžících se shodným počtem bodů.

Škoda, že někteří účastníci setkání se museli rozloučit dříve a nedočkali se hlavního bodu programu, t.j. scénky, v níž členové strakonického klubu předvedli záky obecné školy, jak přednášejí básničky a dětské říkánky, a pan učitel každého žáčka charakterizuje a předurčuje jeho budoucí povolání.

Ve staronové scéně „Tyrolák“ vynikl a sklídl velký úspěch bratr Eda jako Tyrolákova nevěsta.

Sestra Básnička ze Spáleného Poříčí nám přečetla historickou vzpomínku na první setkání s námi před deseti lety. Fajnofka, která se nemohla našeho setkání zúčastnit pro nemoc, poslala dárečky, figurky z moduritu, pozdravný list a dort v podobě srdce.

Oheň pomalu dohořel a nastávalo loučení. Sejmuli jsme vlajku a stiskli si ruce v Gilwellském kruhu. Bylo nás 58, nevíme zda se opět sejdeme v takovém rozsahu. Považujeme toto setkání za poslední, ale kdo ví? Všem se totiž moc líbilo.

Hermanová

zajímavá byla následná diskuse (při bohatém občerstvení), kdy mladí i ti starší členové skautské organizace si vyměňovali názory až dlouho do noci. Nejpilněji diskutéry byli dva mladí vůdci z Přelouče a Jilemnice, kteří často konfrontovali názory Zeta a Kyba se současnou situací mládeže, která je opravdu složitá a pro skauting ne vždy příznivá. Obdivovali jsme aktivitu, invenci a optimismus těchto vůdců vzdor komplikovaným poměrům.

Přejeme Kybovi a jeho pardubickým spolupracovníkům hodně energie do přípravy B ročníku Skautské univerzity a zveme Vás čtenáře na poslední pondělky lichých měsíců příštího školního roku, určitě nebudete litovat.

Jana Skácelová - Pam

PRO ZAMYŠLENÍ

VÍTE O SKAUTSKÉ UNIVERZITĚ

Pardubice?

30. května 2005 se vypravilo pět členů OS klubu 1. střediska Hradec Králové do Pardubic na poslední přednášku již 7. ročníku Skautské univerzity.

Nebylo to poprvé, co jsme se zúčastnili, ale tentokrát to byla obzvláště významná událost, především to bylo už po pětatřicáté, kdy se skauti, roveři i oldskauti sešli na tuto velmi kvalitní vzdělávací akci, a neméně zajímaví byli i dva přednášející: Miloš Zapletal-Zet, spisovatel, překladatel a editor Skautských pramenů, a Jiří Klaban-Kyb, tvůrce Protomů a různých sebevýchovných programů a zároveň hlavní organizátor Skautské univerzity. Tématem byla „Skautská volba“ a oba přednášející se na základě svých bohatých zkušeností i studia české i zahraniční literatury zamýšleli nad charakterem a budoucností skautského hnutí. Neméně

JAK DÁL

Viděl jsem jednu starou mapu, kde Evropa byla jako žena oblečená do zelených řasnatých šatů, ale v místě srdce byla zlatem ozdobena kresba pohraničních hor a vyznačeno město Praga. To značí, že již před staletími byla Praha pokládána za jakési „srdce Evropy“.

Český skauting není konzervovaný starý Baden-Powellův skauting v původním, ale má svou českou úpravu.

Někteří křičí, že to nebylo dobře, že jsme měli přijmout, tak jako jiné národy, skauting v anglické formě.

Připomenu, že se na prvním jamboree v roce 1920 v Londýně konaly denně v paláci Olympia porady zástupců skautských organizací s Baden-Powellem o tom, jak dál se skautingem, který se stále více rozšiřoval po celém světě.

Při jednom takovém sezení povstal zástupce organizace italských skautů a přednesl návrh, aby komise přijala rozhodnutí, podle kterého by měly všechny

organizace přijmout znění slibu, desatera, organizace a metodiky práce tak, jak to zavadli skauti v Anglii. Tehdy vstal Baden-Powell a jasně prohlásil, že si zásadně nepřeje, aby se všude anglický skauting kopíroval, že vítá a dokonce si přeje, aby jeho skautská myšlenka byla upravena potřebě národa, ve kterém bude uvedena do života tamní skautskou organizací.

Tím dal plně za pravdu Svojsíkově české úpravě skautingu. A doba ukázala, že český skauting přežil i kruté pronásledování a byl schopen třikrát se obnovit a pokračovat v započaté cestě. Trochu kacířské chování Svojsíka s úpravou skautingu pro české poměry tak dostalo požehnání z nejvyššího místa, přímo z úst samotného Baden-Powella.

Vyvstává pak otázka, jestli je dnešní WOSM schopen chovat se tak, jak se zachoval Baden-Poweli?

Na západě skauting neprošel útrapami útlaku, ale pomalu podlehl kapitalistickému tržnímu hospodářství, kde je hmotný užitek kladen nade vše. Rovering se změnil ve venturescouting, jakousi organizaci pro dobrodružné podniky dráždící lidské smysly a přinášející pořadatelům dobré zisky. Skauting byl omezen na léta do věku 25 let každého skauta či skautky.

A právě ta doba, kdy člověk teprve začíná pronikat do hloubky skautské životní filosofie, kdy proputoval jako rover - poutník velký kus svého dosavadního života a skauting prostoupil celý jeho životní způsob i myšlení, je z něho jaksi vyloučena a vyškrtuta.

Jsem toho názoru, že zde má český skauting své poslání. Nepodléhat napodobování západního proudu skautingu, ale vytvořit řady těch, kteří pozvedají pochoděň světla výchovy dobrého člověka a občana. Myslím, že se západ bude jednou

obracet k českému skautingu jako místu své obrody.

Je na nás, jak rozumně budeme s českým skautingem zacházet. Mám trochu obavy, zda novátoři, populisté, kariéristé přece jen nezískají vrch, soudě podle toho, jak dnes se snaží umlčet mladé, budoucí designované vedoucí nové generace ve skautingu. Přesto však věřím, že český skauting opět najde svoji svojsíkovskou tvář a stane se pochodní obrody skautingu i tam, kde dnes již skomírá.

Své rozjímání o českém skautingu bych dokončil poslední větou napsanou Svojsíkem v jeho Základech junáctví:

Neklesáme a vytrváme my, neklesej a vytrvej i ty, a proto ať platí poslední slova této knihy: „sursum corda!“ (vzhůru srdce!)

Mirko Vosátka – Grizzly

DRUHÝ DECH SKAUTINGU

Mnozí z nás, kteří někdy běželi delší tratí, a pro někoho už jediný kilometr může znamenat namáhavý „vytrvalecký“ výkon, zažili zvláštní fyziologický jev, kterému se trochu neodborně říká „druhý dech“.

Běžec, který není dostatečně vytrénovaný, nejdříve pocítí značnou námahu, obtížně dýchá a dech jako by mu nestačil; začne ho

dokonce píchat v boku, někde pod bránicí, nohy těžknou, plíce pálí, tělo se potí... Běžec cítí, že už slábne, že už dlouho nevydrží. Rytmus běhu se uvolňuje, běžec se snad brzy zhrouť, bude muset další běh vzdát. A vtom to někdy přijde: jako by se mu v hrudi něco uvolnilo, do krve se vlila jakási rezerva, v boku ho přestává píchat, nohy jsou opět lehčí, zase dýchá volně - chytil „druhý dech“, může pokračovat v běhu. Tělo vydává dosud skryté rezervy!

Dost podobné je to s naším skautingem. Odstartovali jsme už před devadesáti léty těžký terénní běh s mnoha překážkami, běh do kopce, běh na Horu poznání a lepšího, vyššího, čistšího lidství.

Ta trojí perzekuce skautingu v naší historii znamenala mnohaleté úseky trati, které jsme překonávali místy na kolenou, místy i plížením, někteří shrbeni, někteří dokonce v cizím dresu. Ani svobodné časy nejsou bez nástrah a bez obtíží. Hnutí pociťuje jistou únavu, ideály, z nichž se zrodilo a které by ho měly udržovat ve směru, se leckde ztrácejí v zákrutech cesty, nebo i stíněny reklamními poutači podél trati, kterých stále přibývá...

Cíl je ještě daleko a vždy bude daleko, vždyť jde o věčný cíl, o věčné, trvalé, nadčasové ideály! Mnohým běžcům té náročné trati, vedoucí vzhůru, na Horu lidství, dochází dech i trpělivost; zastavují se u atraktivních kiosků, u všech pestrých lákadel, které se nabízejí podél cesty. Nejsou to praví vytrvalci, jsou to jen náhodní účastníci hromadného běhu, zvaného skauting.

Buď jak bud, hnutí pociťuje únavu, ztrátu některých ideálů, mnozí v hnutí nikdy správně neviděli Cíl. Běžec musí věřit ve smysl svého běhu, musí si věřit, že doběhne pro svou vavřínovou větvíčku, tak jako atleti v dávné řecké Olympii. Ti nejlepší pak odevzdají v cíli svou zprávu,

svoje svědectví, tak jako ten první „maratónský běžec“, který donesl svou zvěst až z bojiště u Marathónu, víc než dvaadvacátých kilometrů vzdálených.

Hnutí potřebuje „chytit druhý dech“! Což nevidí ti, kteří byli volbou postaveni do čela běžeckého pelotonu, že rytmus našeho dálkového běhu je už značně narušen, že mnozí si v namáhavých serpentínách trati nepoctivě krátí trasu, že někteří sahají po dopingu falešných hodnot a různých mělkých aktivit? Souhlasí s tím, že mnozí si sami mění regule závodu, že dokonce odhazují propocené skautské tričko a běží už v cizím dresu?! Nevedou dokonce sami celý ten náš řídnoucí houf skautských běžců mimo trať vytyčenou začátkem dvacátého století našimi bratry zakladateli?!

Hnutí opravdu potřebuje druhý dech i neustálé připomínání správného směru! Proto, i proto jsem psal tyto eseje o pravém skautingu a o hodnotách i cílech skautství.

Hledání pravé cesty

Přemýšlivý, Pravdu hledající skaut či rover dovede z několikahodinové vycházky do přírody, a třeba jen na rozkvetlou mez v letních polích či do hýřivě zbarveného lesa na podzim, vytěžit víc, než přepychovou výbavou opatřený, zhýčkaný, náročný, z pohodlně, a nakonec vším znuděný účastník nějakého roverského mootu či dokonce jamboree. Duši člověka přece nasytí, obohatí a povznesou spíše chvíle ticha a rozjímání o samotě nebo v docela malém kolektivu družiny, i Kristus chodil po krajině Galileje jen s dvanácti učedníky! Jednodenní samota ve skautské zkoušce Tří orlích per, která v prvních desetiletích skautingu u nás byla tak populární, je ovšem jen náznakem, který může ukázat blahodárnost samoty a mlčení, pokud tento zisk není ihned zase paralyzován hlučností a rozptýlením dalších „atraktivnějších“ aktivit.

Soudím, že při snahách o „druhý dech“ našeho skautingu, při tolik potřebné renesanci hnutí, budeme muset prosadit návrat k těmto základním skautským principiálním hodnotám: výchovná práce v menších kolektivech, prostota táborového i klubovního života, související ostatně i s nutnou hospodárností. Dále: více individuálních programů, tedy hodin, kdy skaut či skautka jsou ponecháni sami sobě, tj. svým myšlenkám, svým rozjímáním, svým samostatným toulkám po blízkém okolí tábora či bydliště, svému promyšlenému programu, jen „z dálky“ citlivě řízenému a usměrňovanému zkušenými vůdci a vůdkyněmi. Že toto zvýšení množství času, ponechanému k samotné „Práci na sobě“ nebude znamenat pro vůdce odlehčení nebo dokonce z pohodlnění, je jasné, vždyť i na tuto samostatnou činnost svěřenců bude dohlížet, zajímat se o zápisky v denících, vytěžené mladými skauty při pozorování přírody a života v ní, při hodnocení četby, při výpravách, i kolektivních, do okolí atd.

Výtky některých nezasvěcených sociologů, že skautská výchova svým způsobem znásilňuje individualitu svých členů, byla samozřejmě neodůvodněná, byla zřetelně účelová a dehonestující, ale posílením individuálně prožívaného a hlavně individuálně zhodnocovaného času bude zcela vyvrácena.

Objevy a poznání lze činit i někde v zákoutí zahrady či městského parku, zatímco z jamboree se leckdo vrací jen s vyměněnými odznaky, potištěnými tričky a adresami, na které velice brzy přestane psát.

*Z publikace Druhý dech
Ladislav Rusek - Šaman*

NA VLNÁCH TV

tábor po 35 letech

(6.8.05) V ranní televizní relaci TV2 „Týden v regionech“ jsem v ranních zprávách z Jihomoravského regionu něco před sedmou zaslechl krátkou, ale příjemnou zprávu, myslím, že jsem nebyl sám. Poblíž říčky Oslavice se bude konat „vzpomínkový“ tábor oldskautů, bývalých členů skautského oddílu Jestřábi z Veselí nad Moravou. Sešli se po třiceti pěti letech, aby si ověřili platnost skautských ideálů. Předlohou jim bude zachovaná kronika a film z jejich posledního tábora před rozpuštěním Junáka v roce 1970. Na obrazovce se představila asi dvacítká účastníků ve skautských krojích a v oldskautském věku svými přezdívkami. Podařilo se mi jich pár zachytit. Kim, Sam, Ferina, Josífek, Lapiduch, Miki, Vévoda, Baby, Pedro, Rychlonožka a Raflí. Moc se omlouvám těm, jejichž přezdívky jsem nestihl zapsat a ještě více těm, kterým jsem ji překroutil. Součástí této zprávy bylo i několik záběrů z jejich posledního „klukovského“ tábora. Táborové náměstí, stožár s vlajkou, budíček s polnicí a několik obrázků z tehdejšího táborového života.

Po celý pobyt je bude doprovázet televizní štáb, který pořídí záznam pod pracovním názvem „Buď připraven!“ Podle příslibu bychom měli pořad o tomto táboře spatřit o Vánocích. Asi by neškodilo, kdyby se

účastníci pochlubili sami a rozdělili se námi o některé zážitky ve Kmenových novinách, nebo na webových stránkách kmene dospělých.

Gog

BETONOVÁ HRANICE

(12.5.05) Akce proběhla v Městském muzeu. Členové Klubu vojenské historie Praha, br. Pavel Šlégr spolu s p. Karlem Krchovem hovořili o stavbě pevností na obranu ČSR v letech 1936 až 1938. Přednášky se zúčastnili jak členové ústeckého OS klubu, zástupce roverů, zástupce z Děčína, Benešova n. Pl., zájemci turisté a hosté.

Výklad byl zaměřen na lehká opevnění ŘOPíky (Ředitelství opevňovacích prací), která jsou hodně známá, a přítomní byli seznámeni nejen se stavebními pracemi, ale také s jejich vybavením a zázemím. Přednáška byla doplněna videozáznamem z prohlídky dělostřelecké tvrze Bouda, který byl impulsem k široké diskusi. Ke zhlédnutí byly i plánky různých typů opevnění a publikace o místech umístění a liniích pevností bunkrů.

Akce byla pro přítomné zajímavá a poučná a v dohodě s tajemníkem muzea bude, snad v příštím roce, opakována.

Václav Mikule - Želva

VZPOMÍNKA NA LETCE

br. Ottu Hanzlíčka

(3 5. 05) V Městské knihovně v Ústí nad Labem přednášeli bratři z ústeckého oldskautského klubu Arnošt Herrmann - Arník a Jiří Hanauer - Hrášek o bratru Ottovi Hanzlíčkovi, letci, který v roce 1938 se přes

Polsko dostal do Francie a po té do Anglie.

Zprvu sloužil v cizinecké legii, později se zúčastnil bojových letů ve Francii a obrany Londýna v bitvě o Anglii. Havaroval při zkušebním letu v roce 1940 a je pochován na hřbitově West Derby v Liverpoolu. Za krátkou dobu absolvoval 113 letů, účastnil se 28 bojů a sestřelil 4 nepřátelská letadla. Byl vyznamenán francouzským, dvěma československými válečnými kříži a junáckým zlatým křížem. Jeho jméno nese název 1. střediska Junáka v Ústí nad Labem.

Při té příležitosti se také zmínili o dalších skautech, kteří padli za osvobození ČSR. Byli to Josef Vrána, který padl jako interbrigadista ve Španělsku v roce 1937, Ota Král, který byl popraven v Berlíně v roce 1943, za účast v Bachurově skupině jako spojka před atentátem na R. Hendricha, Oldřich Sika a Karel Vogel, kteří padli na barikádách v Praze.

Všem byla vzdána pocta povstáním a vzpomenuť minutou ticha. Večera se zúčastnili zástupci klubů OS z Lovosic, Děčína a skauti a skautky 1. střediska Otty Hanzlíčka a předseda ORJ, spisovatelka pí Mgr. M. Peterková a další hosté.

Václav Mikule - Želva

ŠVÉD VZPOMÍNÁ *na rok 1968*

Krátce po skončení Světové konference ISGF jeden z nových členů Světového výboru, Brett Grant, založil internetovou diskusní skupinu „compasscout“. Po návratu z tábora OS v Pařezské Lhotě jsem do diskuse přispěl stručnou zprávou o průběhu letošního táboření a jeho jubilejním desátém opakování. V reakci na tuto zprávu se na internetu objevil následující text:

Blahopřeji Janovi a všem skautským přátelům v České republice. Rád se dozvídám o vaší úspěšné práci a táboření.

Na Světové konferenci ISGF v Lillehammeru jsem si připomněl „Norsk Speidergutt-Forbuds Landsleir 1968, skautský tábor v Lillehammeru krátce po „Pražském jaru“. Poprvé od roku 1948, kdy komunistický režim zakázal skauting ve vaší zemi, se skauti z Československa mohli zúčastnit mezinárodního tábora. Bylo mně řečeno, že po několika měsících už bylo deset tisíc skautů opět v činnosti. Zachovali si své krojové košile a byli připraveni! Byl jsem spolu se skupinou ze Švédska pozván k návštěvě skautského tábora ve vaší zemi, který byl naplánován na měsíc po „Landsleir“ v Lillehammeru. Ale v srpnu přišla katastrofa: sovětské tanky rozdrtily záblesk naděje, prchavý pohled na lidskou svobodu. Skauting byl znovu zakázán.

Do vaší budoucnosti vám přeji vše nejlepší!

Se skautským pozdravem

*Sven Janson, Švédsko
Zaznamenal a přeložil Jan Adamec – Tarzan*

RŮZNÉ

DÍK ZA BLAHOPŘÁNÍ

Kruh Pražské lesní školy zaslal blahopřání sestře Vlastě Mackové, čestné náčelní Dk, k jejímu významnému životnímu výročí. Obdrželi jsme od ní její poděkování.

Milí bratři, Vaše blahopřání patřilo k mým největším překvapením. Upřímně Vám děkuji. Přiznám se Vám, že bych vás

všechny nepoznala podle jmen, ale určitě podle „vidění“, podle zápalu, s kterým pracujete.

Dovolte mi, abych při poděkování Vám věnovala i vzpomínku bratru Plajnerovi, Milotovi Fanderlikovi, Ing. Zdeňku Šanderovi, Ing. Jiřímu Kulíkovi a Ing. Karlu Grimmovi, kteří se skautkami jednali vždy jako s partnerkami. Dnes již víc píše dopisy, než se dostanu mezi lidi. Proto mám takovou radost z každé návštěvy, zavolání a vzpomínky písemné.

Vnuk mi oskenoval pohlednici z r. 1935, kterou uveřejnil v r. 1990 časopis „Eurofocus“ z archivu WAGGGS s článkem o obnově naší organizace (časopis Evropského regionu WAGGGS).

Všem Vám přeji jen radost z práce.

Ulasta M.

JUNÁCKÝ KŘÍŽ

„Za vlast 1939-45“

Je to přesně 10 let, kdy jsem v Junáku hlásil (duben 1995) uveřejnil prosbu o spolupráci při rekonstrukci seznamu nositelů Junáckého kříže „Za vlast 1939-45“. V té době jsem se domníval, že bylo uděleno cca 650 junáckých křížů, ale podchyceno (většinou nedostatečně) jich bylo jen 69. Ozvalo se tenkrát jen několik nositelů a dva pořádkumilovní činovníci, sestra Jiřina Paroubková z Domažlic a br. Stopař – Bóřa z Plzně. Během deseti let jsem občas narazil na zmínku či vyobrazení v různých publikacích a přikládal je k dosavadním materiálům. Díky „nudě“ po nedávné operaci jsem se k seznamu vrátil a začal údaje vkládat do počítače. Prohledal jsem na 200 almanachů a našel jsem v nich sice hodně, ale bohužel neúplných informací, většinou jen jména, někdy dokonce jen

počet vyznamenaných z jejich města, bez jmen a dalších údajů. Nakonec jsem získal databázi přes 500 jmen, což, dle mého soudu, představuje necelou polovinu vyznamenaných. Dnes typují přes 1000 udělených křížů! Nejvyšší zjištěné číslo dekretu je 1115. Víím, že se toto vyznamenaní udělovalo i v letech 1968-70, ale šlo jen o několik desítek lidí.

Kompletní údaje, tj.: číslo dekretu, jméno a příjmení, místo v době udělení, stupeň a datum udělení, mám však jen u cca 10 % zjištěných jmen, almanachy ani jiné nepřímé prameny je, mimo jména, většinou neuvádějí. Ideální je pro mne xerokopie dekretu, těch mám několik desítek a jen 3 originály. Čas letí, pamětníků velmi ubylo a každým rokem je to horší a horší, mám pocit že není za pět minut dvanáct, ale za minutu dvanáct.

Obracím se na kluby OS, na bratry a sestry se smyslem pro historii, s prosbou o pomoc a prosím o doplnění chybějících údajů, případně i o další jména, o kterých dosud nevím. Jistě ještě žijí někteří vyznamenaní, nebo jejich potomci a přátelé, ale možná jsou i potřebné údaje ve starých kronikách, střediskových archivech a regionálním skautském i neskauském tisku.

Vím, že seznam nebude nikdy kompletní, ale to není důvod k rezignaci. Při pročítání některých podrobností, které za dekrety a kříži jsou, si člověk i po mnoha desetiletích uvědomí tu dobu, tu odvalu, ten čin, a pocítí vděčnost k těm, kteří žili v té pohnuté době a přinášeli oběti. I to je hnacím motorem této práce, ti bratři a sestry si zaslouží, aby nebyli zapomenuti!

Jakékoliv informace (ideálně vč. xerokopií dekretů) prosím zasílejte na adresu Václav Nosek – Windy, Neratovice, Na Výsluní 1381/67, 277 11, nebo též elektronicky: vnwindy@tiscali.cz.

PATON OSMDESÁTNIKEM

Přestože již dlouho žije v Praze, zůstává věrný Žamberku, kde stál u zrodu střediska Junáka v květnu 1945 a kde je dosud registrován v 39.klubu OS. Bratr Zdeněk Nettel – Paton byl v roce 1947 na oblastním sjezdu Junáka v Josefově vyznamenan Junáckým křížem „Za vlast 1939-45“ – stříbrný stupeň a jako skautský činovník se významně podílel na rozvoji střediska v poválečném období.

Za všechny žamberské skauty a skautky mu k tomuto významnému výročí přeje hodně zdraví

Jan Adamec – Tarzan

OLDSKAUTSKÁ CESTA

ke vrcholů

Po 4 letech symbolických výstupů k vrcholům osmitisícovek realizovaných plněním na 300 různých úkolů (červen 2005), publikovaných v časopise Skaut Junák a na adrese Skautské univerzity Pardubice:

www.skauting.cz/skunipa,

kdy bylo „slezeno“ 27 osmitisícovek, se zdá možné, že by se do tohoto projektu, kterého se zatím účastní vlčata, světlušky, skauti a skautky, roveři a rangers, mohli zapojit i oldskauti, protože projekt je myšlen jako celoživotní skautské putování za osobnostním rozvojem, symbolizovaným Setonovou horou. Samozřejmě některé úkoly jsou vhodnější pro určitý věk, ale při uvedeném počtu úkolů, jejichž tvorba bude pokračovat i za přispění účastníků, si může každá generace i každý jedinec vybírat úkoly tak, jak mu nejlépe vyhovují. Podmínky Cesty

k vrcholu jsou podrobně uvedeny na výše zmíněné adrese.

Seriál Cesty k vrcholu je založen na fair play sebehodnocení. Hlavní rozdíl mezi generací mladou a dříve narozenou spočívá v tom, že ti starší mají značnou část skautských let a zážitků již za sebou. To nebrání tomu udělat si svou skautskou bilanci a vydolovat v paměti roky, příběhy a činy dávno minulé. Můj návrh zní: udělejme experiment, ve kterém za použití sebehodnocení používaného v současném seriálu Cesta k vrcholu si svůj dosavadní, nejen skautský život zpětně vyhodnotíme, což může být podle vlastního rozhodnutí záležitostí buď čistě soukromou, či publikovatelnou na internetu. Protože hodnocení úkolů je zcela kompatibilní s hodnocením používaným v dosavadní Cestě k vrcholu, mohou starší bráškové a sestřičky nejen vzpomínat na minulost v kategorii Peak of my Memory, ale mohou spolu se všemi ostatními generacemi stoupat i nyní v Cestě k vrcholu po registraci na vybrané osmitisícovce, a to soukromě či v klubu OS např. při turistice, poznávání přírodních a kulturních zajímavostí, cestování, při sportovních aktivitách, při studiu a dalším sebevzdělávání, publikování apod., což všechno jsou definované úkoly na Cestě k vrcholu. Dosavadní zkušenosti se seriálem ukazují, jak nesmírně účinná je vzájemná motivace všech, kteří se „drápou“ k vrcholu, takže si myslím, že účast skautů dříve narozených v těchto výstupech, by vedla nejen k souznění s mladou generací na základě hesla: Skautem po celý život, ale i k podpoře zmíněné motivace.

Myslím, že při vzpomínání je nutno hrát fair play, ale současně asi je nutno být trochu velkorysý a tolerovat, že nějaké podrobnosti, jako data nebo počty dní, nemusí být přesné a že všechno je pouze

otázkou vlastního čistého svědomí, protože v této hře, která vlastně ani hrou není, není jiných soudců. Vybrané úkoly, jejich označení a odpovídající Symbolické Výškové Metry (SVM - svemy, S) jsou v následující tabulce. V kategorii Peak of my Memory, ale i Cesty k vrcholu, je třeba pro publikování výsledků na internetu, vyplněnou tabulku (je ke stažení na výše uvedené adrese), spolu se zprávou o výstupu zaslat na adresu:

jiri.klaban@quick.cz

Zpráva o výstupu na osmitisícovku v kategorii Peak of Memory je příležitostí sdělit mladším generacím životní zkušenosti a poznatky se skautováním v minulosti, které mohou být v mnohém inspirací i pro dnešek, mohou být dále využity ve skautském tisku i při propagaci skautingu nebo se stát příspěvkem v OS projektu „Skautská paměť“. Ve zprávě o výstupu na Peak of my Memory není nutno dodržovat pravidlo o všestrannosti, jak tomu je v Cestě k vrcholu, naopak by v tomto případě byla na jednotlivých osmitisícovkách výhodná specializace nebo kumulace oborů: táboření, cestování, puťáky a expedice, fyzická a sporty, publikování, poznávání krás naší vlasti apod.

Jestliže se dnes objevují desítky a stovky autobiografií herců, sportovců, politiků, proč by nemohly v této formě vzniknout i malé biografie skautské?

V tomto úvodním elaborátu jsem z oněch 300 úkolů udělal výběr, který by mohl být pro oldskauty zajímavý, ale v případě dalšího nebo hlubšího zájmu jsou další úkoly uvedeny na výše zmíněné webové adrese, ze které si je lze stáhnout a vytisknout nebo za režijní poplatek jsou k dispozici ve zkopírované verzi.

ŽIŽKOVO KOLEČKO

Zveme skauty i oldskauty na 3. ročník „Žižkova kolečka“, výpravy 5 až 7 km z Příbyslavi lesem Plaček k Žižkově mohyle, přes Hatě (možnost opékání vlastních donesených pochoutek) a Keřkov do Hesova (zastávka osobních vlaků) nebo do Příbyslavi (i rychlíky), případně s občerstvením v obci Dobrá-restaurace a vinný sklípek.

Start je 2.sobotu v říjnu, t.j. 8.10.2005 ve 12,30 hod. od pomníku Sv.Václava na náměstí v Příbyslavi.

Kdo chce výlet spojit s prohlídkou dalších pamětihodností Příbyslavi a okolí, může se ohlásit předem a přijet třeba již v pátek. Budeme se snažit pečovat o účastníky od příjezdu přes ubytování, stravování a průvodcovskou službu.

Výprava je vzpomínkou k 581. výročí smrti Jana Žižky z Trocnova (11. října 1424) a k výročí postavení mohyly v r.1874.

Hudební nástroje můžete vzít sebou. Rádi Vás přivítají pořadatelé: Středisko Junáka Goliath Příbyslav a 10. klub oldskautů.

Adresy: Rudolf Hrdlička, Havlíčkova 201
582-22 Příbyslav, tel. 605 902 453

e-mail: smejkal.jiri@volny.cz

PROGRAM SKUNIPA

cyklus přednášek v roce 2005 –2006

Zní takřka neuvěřitelně, že Skautská Univerzita Pardubice (Skunipa) vstupuje

již do 8. ročníku své existence. V předchozích sedmi ročnících proneslo na 35 večerech více jak 35 výrazných, většinou skautských osobností přednášky, které jsou dnes v obsáhlých výtazích k dispozici na webových stránkách Skunipy:

www.skauting.cz/skunipa

Za tuto dobu se aktivita univerzity rozrostla o sebevýchovné programy, které jsou dnes již určeny pro všechny skautské generace, případně další zájemce. Tyto programy jsou prezentovány jako symbolické výstupy na vybrané osmitisícovky, kde si každý účastník vybírá vlastní cestu, úkoly, sám sebe fair play hodnotí a výsledky posílá po internetu na webové stránky univerzity. Kde může cestu k vrcholu svou i ostatních sledovat na obraze příslušných osmitisícovek. V poslední době se součástí činnosti univerzity stává i výzkum nových metod při hledání cesty pro skauting v současné civilizaci. Účastníci výstupů na symbolické osmitisícovky z celé republiky se sejdou letos v říjnu pod Kunětickou horou, aby navázali na setkání z loňského Skautfestu.

Letošní cyklus přednášek je opět velice pestrý, zajímavý a inspirující, jak vyplývá z následujícího přehledu.

Přednášky se již tradičně konají každé poslední pondělí v lichém měsíci vždy v 18 hod. v přednáškovém sále Východočeského muzea na pardubickém zámku. Jsou určeny nejen pro skauty, ale i pro veřejnost a rodiče skautů a všechny, kteří se zajímají o výchovu mladé generace. Vstup je volný a každý účastník dostává bezplatně sylabus přednášky.

Srdečně zve Okresní Rada Junáka
v Pardubicích.

1. 26. září 2005**MUDr. Jiří Jadrný (Pedro)**

Doktorem v krizových místech světa
Doktor Jadrný, mezi skauty známý jako Pedro, říká, že schopnost se rozhodovat, nenechat se překvapit nenadálou událostí, reagovat na zátěž klidně a účelně, nevzdávat se, jsou vlastnosti, které získával ve své skautské praxi, ale také na skautských expedicích na Kamčatce, Bajkalu, v Turecku či v Iránu. Před čtyřmi léty působil jako lékař v Kosovu a v letošním roce po zhoubné tsunami na Srí Lance, kde léčil děti a pracoval jako anesteziolog. Získané profesní zkušenosti si MuDr. Jadrný nenechává jen pro sebe, ale předává je ve zdravotnických kurzech skautům a mládeži v celém regionu. Své příběhy jako výborný fotograf doprovodí i obrazově.

2. 28. listopadu 2005**PhDr. Jan Šolc (Kól)****Etika je pojem, slušnost je čin**

Názor, že v tomto století bude svedena bitva o mravní principy, které jsou podstatou našeho přesvědčení a soužití si uvědomuje stále více lidí na této planetě. PhDr. Šolc, v nedávné minulosti předseda Etického fóra ČR, poradce prezidenta Havla, poslanec Národního shromáždění a vynikající rétor a skaut na pozadí obecných etických pojmů a ctností rozvede tento obor jako péči o duši a současně jako primum skautské výchovy, zejména při sledování dvou aktuálních témat: smyslu života a mravnosti.

3. 30. ledna 2006,**Mgr. Kateřina Šetková (Kačaba)****Skautská prožitková pedagogika pro střední školu**

Klatovský roverský kmen Segais provozuje již čtvrtým rokem úspěšný projekt zážitkových akcí se skautským, resp. roverským programem pro vybraný ročník střední školy. Jedná se o programy vedené skautskými činovníky, které čerpají ze skautské metodiky a zkušeností. Projekt sklízí kladná hodnocení ze strany účastníků, pedagogů i samotných organizátorů. V přednášce nahlédneme“ pod pokličku“ přípravy takové akce a získáme inspiraci pro rozjezd a realizaci vlastních akcí.

4. 27. března 2006**Jan Čížinský (Kuklič)****Se skauty na kolech na Islandu**

43 účastníků ve stáří 14 – 26 let ze dvou pražských oddílů se ve skautských krojích a s podporou rodičů, sponzorů, Ministerstva školství a islandských a německých skautů vypravilo na 35 dní do neznáma, aby na kolech ujeli 1800 km po Islandu a za necelých 10 000Kč na jednotlivce prožili dobrodružství, na které se nemůže zapomenout. Vedoucí této akce, který na sebe vzal nesmírnou odpovědnost hlavního organizátora bude za obrazového doprovodu vyprávět o přípravách i vlastní realizaci této fantastické expedice.

5. 29. května 2006

Ing. Tomáš Maršík (Tom)

Aljaška, divočina kontra civilizace

Autor, absolvent pražské ČVUTa skaut z Mladé Boleslavi si splnil svůj dětský sen o Aljašce. Prostřednictvím programu Work and Travel, agentury Student Agency si vydělal peníze v národním parku Denali. Postavil si v divočině srub, aby v něm sám přežil až při mínus 40 stupních aljašskou zimu. V současné době dělá v rámci výzkumu znečištěného ovzduší doktorát na univerzitě ve Fairbanksu. Protože svoji přednášku nemůže osobně prezentovat, přiblíží nám svůj příběh pomocí odmailovaných diapozitivů, hlasového doprovodu a videa. Součástí tohoto experimentu bude i pokus o bezprostřední kontakt účastníků večera s autorem prostřednictvím internetu v diskusi na trase Aljaška – Pardubice.

NEZAPOMENE ME!

Klub OS při střediska Mawadani v Praze 5 oznamuje, že nás v měsíci srpnu opustili dva jeho členové.

2. srpna zemřela ses. Marie Kupsová ve věku 83 let. Pocházela z mlýna pod Vlašimí z míst s mnoha skautskými tábořišti. Byla věrnou členkou našeho klubu ochotná vždy pomáhat. Budeme na Tebe vzpomínat!

Naše řady opustil i br. JUDr. Josef Novák - Peša, Již v roce 1934 byl na prvním táboře skautů Legio Angelica. V padesátých letech pracoval „ve výrobě“. Ve středisku vedl vodní skauty. Po obnově pracoval, i

přes svůj zdravotní handicap v klubu OS. Nelitoval žádné námahy při poskytování právnické pomoci. Budeš nám chybět!

CO SE DO KMENOVÝCH NOVIN NEVEŠLO

Stále více se projevuje nepravidelný „přísun“ příspěvků do Kmenových novin. Jedna možnost je vyvěsit tyto příspěvky na W stránkách kmene dospělých, druhá otiskovat příspěvky s určitým zpožděním. Myslím, že se tyto možnosti dokonce nevyklučují. W stránky zatím neslouží tak velkému okruhu jako Kmenové noviny, navíc v současné době se archivují, zatímco W stránky tento proces nemají ještě vyřešen, a byla by škoda nechat příspěvky zapadnout.

Gog

SLIBUJI NA SVOU ČEST

Ze skautských kronik se můžeme dovědět, jak to bylo Před šedesáti lety když končila druhá světová válka.

(Mimoň) - Pro každého skauta a skautku je skautsky slib věrnosti vlasti a skautským ideálům závazný na celý život. Plní ho ne proto, že jim to někdo nařídil, ale že se k tomu sami rozhodli a že to i chtějí. Slib plní ve všedních dnech doma, ve škole, na ulici nebo na hřišti, mezi kamarády, v junáckém oddíle a později v rodině a zaměstnání. Není jednoduché dodržovat skautské desatero, ale slib musí všichni plnit i v „pohnutých dobách“ společnosti. kdy jde mnohdy o život.

Splnili skautský slib

Ve smyslu skautského slibu jednal skaut Jan Kubiš, který byl za druhé světové války jedním z účastníků atentátu na Heidricha. Duchcovský skaut Antonín Sochor nastoupil těžkou, ale vítěznou bojovou cestu z Buzuluku, přes Duklu do Prahy. Byl raněn a lékaři mu napočítali 218 střepin v těle od granátů. 24. dubna 1945, na sklonku války, bylo zatčeno pět skautů - roverů, členů odbojové skupiny, na Ivančenu v Beskydech. Byli gestapáky spoutáni drátem a bez soudu zavražděni výstřelem do týla nad svými vlastnoručně vykopanými hroby. Mezi letci v Anglii i na východní frontě byli naši skauti a skautky. Tisíce jich pomáhalo partyzánům, uprchlíkům a zajatcům, kteří se schovávali před fašisty. Mnozí byli týráni ve věznicích a koncentračních táborech. Skauti a skautky byli v odbojových skupinách a bojovali také při květnové revoluci. Všichni do posledního písmene plnili skautský slib věrnosti a někteří i položili své životy za naši svobodu, mír a demokracii.

Pro lepší paměť současníků

Ze skautských kronik se dovídáme že bratr Valla, který vedl vlčata v Jablonci n. N., zemřel v Terezíně v roce 1945. Sestra Eva Fischlová z Nového Boru, která později žila v České Lípě, zahynula v roce 1943 ve Skotsku. Bratři O. Handlíček z Ústí n. L., V. Krcha a mladoboleslavský B. Kaplet, jako letci RAF byli sestřeleni v letech 1940 - 1943. Ústecký bratr F. Badas byl zabit ordnery na hranicích naší republiky v roce 1938. Při pražském povstání padli na barikádách M. Dušek z Kořenova a bratři K. Vogel a O. Sike z Ústí nad Labem. V Lounech při osvobozovacích bojích padli E. Turek a M. Rektořík. V Jablonci n. N. M. Průša a K. Záveský. V Beřkovicích V. Onemichel a V. Hůla. V Tanvaldu byla

zastřelena Volksturmem za pomoc sovětským vojákům sestra V. Kozáková, vůdkyně místního skautského oddílu. U mnohých byla bohužel poslední zastávkou Osvětim, Terezín, Buchenwald, T. Izbica, Sachsenburg a nebo Altenburg.

Nikdo nesmi být zapomenut!

Mezi skauty a skautkami byli mnozí vyznamenáni vojenskými řády a vyznamenáními, mezi kterými nechybělo skautské vyznamenání „Junácký kříž za vlast 1939-1945“, kterých bylo uděleno celkem 2 549. Byla tam jména z Nového Boru, České Lípy, Liberce, Jablonce, Litoměřic, Roudnice, Ústí, ale také z Loun, Chomutova a dalších míst ze severu Čech.

Na pražských barikádách padl kromě dalších skautů a skautek vodní skaut Hugo Sedláček. Na jeho počest se roky jezdí skautský závod posádek na pramicích „Přes tři jezy - napříč Prahou“. Již třikrát byli mimonští skauti držitelé putovní ceny tohoto závodu. Tak se historie zapisuje do povědomí naší mládeže, aby se na nikoho nezapomnělo právě v příštích dnech, kdy budeme vzpomínat šedesát let od konce druhé světové války. Přípomínkou doby a osudů lidí bude i sborník skautské poezie, který připravil snad poslední žijící člen odbojové skupiny, novoborský Ctibor Vořech. Jsou to básně z dob 1938 - 1945 od členů literárního kroužku 11. RS kmenu, kteří psali pod patronátem Jaroslava Seiferta. Polovina z nich ale přišla o život ve válce, která skončila v květu 1945.

Jiří Řeháček – Balú

PAMÁTNÍK VOJNA ...

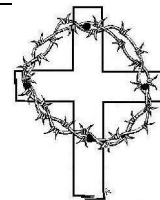
Naše vzpomínky mohou být velmi různé: hezké, méně hezké, varující, chtěné i nechtěné. Tak třeba ve středu 18. května 2005 byl u Lešetic na Příbramsku v předpoledních hodinách otevřen

památník protikomunistického odboje „Vojna“. Své procítěné projevy zde pronesli vážení hosté, pan ministr kultury Dostál, předseda senátu Dr. Sobotka, poslankyně Dr. Parkanová, předsedkyně Konfederace polit. vězňů Dr. Kavalírová i ředitel Hornického muzea v Příbrami Dr. Velfl. Zněla krásná slova, podmalovaná tklivou hudbou, ale moje smysly vnímaly jen ten studený, hustý děšť; který mi připomínal ty první chvíle, jež jsem tu v noci ze 24. na 25. listopadu 1949 prožíval jako jeden z těch prvních muklů, kteří v tomto lágru vystřídali německé zajatce, a tehdy ani nevěděli, kde jsou, ani co je čeká. Bylo to jako v apokalypse, ve tmě, pod nějakým kopcem hořela deštěm zvlhlá sláma a štiplavý dým zaplňoval prostranství mezi nějakým dřevěnými baráky spolu s křikem esenbáků, kteří nás do nich zahnali asi na tři hodiny do svítání. Znovu křik nás z nich vyhnal na první „apel“. To už jsme v bledém světle předjitřním viděli haldu a těžní věž, ale stále jsme nevěděli, kde jsme, ani co nás čeká. „Soudruh“ major Pokorný z ministerstva vnitra nás velmi otevřeně uvítal jako protisocialistickou verbež, které strana a vláda dává možnost převýchovy. „Těmito vraty“, prohlásil pateticky v závěru, „projdete jako řádní občané socialistického státu“ nebo zdůraznil „nohama napřed!“ Skutečně povzbudivé přivítání!

Tábory nucené práce byly podle zákona č. 247/48 Sb. zřizovány pro osoby práce se štítící, ale těch v táboře Vojna bylo necelé jedno procento! My všichni ostatní jsme byli osobami. protisocialistického smýšlení, jako např. živnostníci, podnikatelé, klenotníci, statkáři či advokáti, tedy takoví, které bylo nutno zavřít a tím si „zprístupnit“ jejich majetek! To byla ta starší generace. V té mladší byli různí tvrdohlaví, rebelové, odmítající

novou realitu, jako skauti, neúspěšní kolečkáři, nebo i neposlušní novináři. Na samostatně hospodařící rolníky a stav duchovní mělo dojít později. Tábor, umístěný mezi haldami dolů, daleko od obydlených aglomerací a veřejných komunikací, mnohem lépe vyhovoval pro záměry vládnoucích komunistů zneužívat těchto levných pracovních sil pro velmi těžkou práci v dolech, než jakákoliv podobná zařízení v obcích, kde obyvatelé mohli vidět to, co vidět neměli.

Druhý den nás příbramští lékaři rozdělili na schopné pro otrockou práci v dolech a méně schopné, především ty starší, pro práci na povrchu dolů či výstavbě kasáren pro strážní oddíl SNB „Javor“, rozšíření tábora a později i bytovou výstavbu v Příbrami. Ubytovali nás ve třech dřevěných barácích po německých zajatcích, každá „cimra“ měla dvanáct dvojpaland, tedy čtyřadvacet obyvatel, slamníky s dřevitou vlnou a dvě tenké přikrývky. Uprostřed světnice stála železná kamínka, dokud hořela, měli jsme i trochu tepla. Příděly uhlí od ostrahu byly malé, proto jsme, pokud to prošlo, kradli na šachtě odřezky důlního dřeva, tzv. „vandrovky“. Práce v dolech byla nejen těžká, ale i neobvyklá, ve studeném, mokřím prostředí důlního podzemí, a z toho, co jsme si vydělali, jsme velmi draze platili za „ubytování, stravování, oblečení i ostrahu“, takže do ruky jsme dostávali jen malé kapesné, abychom si mohli „přilepšit“ v předražené kantině. Na den i na noc, „do práce i do kostela“, jsme měli jedno oblečení. Protože v šachtě byly doprovodnými horninami krevl a hnědel, a prát prádlo bylo možně jen ve studené vodě na umývárně, změnili jsme se velmi brzy v rudokožce uprostřed Evropy. Na rozdíl od jiných zařízení tohoto typu byly v TNP Vojna na Příbramsku a Eliáš na Jáchymovsku uplatňovány podobné

Dr. Miroslav Moravec - Kudla.

předpisy jako v kamenných věznicích; přiděly jídla byly odstupňovány podle pracovních výsledků, korekce za každou maličkost, jinde obvyklé výhody byly poskytovány jen minimálně a jen na doporučení dolu. TNP vedli příslušníci SNB, asi do dubna 1950, ostrahu tábora prováděli bývalí četníci, kteří se k nám, na rozdíl od příslušníků SNB, chovali vcelku slušně. Potom nastoupili mladí příslušníci strážního praporu SNB „Javor“, kteří se na nás „cvičili“ na ostrahu muklů, a měli přijít po nás. „Cvičili“ se opravdu poctivě, řvaní, facky, kopance byly na denním pořádku. Když byl v polovině roku 1950 tábor rozšířen do dnešní rozlohy a postaveno nové velitelství, byla v budově původního velitelství zřízena ošetřovna s lékařem z našich řad. Tábor se ovšem rozrostl z původních 530 na 760 chovanců. Konečně přišel i konec dubna 1951 a byl jsem z TNP Vojna propuštěn do civilu. Ovšem s podmínkou, že budu nadále pracovat v dolech nebo hutích. Tak jsem se stal horníkem a odfáral jedenadvacet let v uranových dolech. Po tom všem, co jsme zde prožili, není divu, že do dneška jsme z tohoto prvního kontingentu TNP Vojna na živu jen dva.

Skončila sláva, památník Vojna byl otevřen pro veřejnost. Už nikdo nezměří, kolik sil a zdraví tady nechali ti, které komunistický režim změnil v novodobé otroky, už nikdo nezměří všechno to fyzické a především psychické utrpení bezbranných lidí, kteří pro své přesvědčení tímto zařízením prošli. A vy všichni, kdo kdykoliv zavítáte do královského horního města Příbram, najděte si čas a navštivte tento památník, připomeňte si, že už nikdy, nikdy nesmí něco podobného vzniknout!

VZPOMÍNÁME!

Moto: Slibuji na svou čest. Milovati vlast svou vlast a sloužiti jí v každé době.

Tak jako každoročně vždy od roku 1990 (místo dříve nepřístupné, hraniční pásmo) znojemští skauti uctívají vždy 8. května u pamětní desky osm padlých bratří za druhé světové války ze Znojma. Oldskauti zde měli osadu u řeky Dyje. Němci tyto chaty spálili. Letos také vzpomněli 60. výročí osvobození od německého fašizmu. Dva z těchto bratří obdrželi zlatý Junácky kříž 1939 až 45. Jsou to bratři Rudolf Melkus, byl popraven v Kounicových kolejích v Brně za odbojovou činnost v roce 1941. Druhý, devatenáctiletý Ctibor Čermák - Boris padl jako partyzán u Ratibořic 21.2.1945.

Tuto pamětní desku odhalili oldskauti 14. klubu OS Znojmo 22.8.1947. Je umístěna na zřícenině Nového Hrádku v národním parku Podýjí u obce Lukov a Podmolí. Pro zájemce na tuto vzpomínku odjíždí každý rok autobus ze Znojma.

Čest jejich památce.

DOBŘE RÁNO,

Západočeské jamboree „Bez hranic“ 2005

Přiblížil se konec dubna a s ním i vrchol příprav na Zpč. jamboree „Bez hranic“ 2005. Bylo již 4. v pořadí, v Plzni.

Na toto jamboree Bez hranic (dále ZJBH) se sjelo a zaregistrovalo v kempu na Ostende u Boleveckého rybníka 1314 skautů a skautek a 147 členů service teamu,

celkem 1461 účastníků. V pochodu městem až na náměstí Republiky bylo kolem 2050 účastníků v kroji.

Program oslav na Ostende byl řízen přesným časovým programem a organizačním štábem ZJBH. Byly uspořádány nejrůznější aktivity a doprovodný program pro všechny věkové kategorie zúčastněných - na suchu, na vodě i v samotném městě Plzni (ZOO, historické podzemí, muzeum).

Na náměstí Republiky očekávala slavnostní průvod i tribuna hostů: náčelník Junáka - br. Prančl, náčelní - ses. Rocmanová, místostarosta - br. Navrátil, primátor města Plzně - ing. Kalous, náměstek primátora - ing. Náhlík (br. Vokoun), krajský zpravodaj oblasti Bílého orla - br. Akéla, zástupci rakouské skautské organizace, zástupkyně hejtmana Plzeňského kraje, náčelník ZJBH - br. Myšák a organizační štáb.

Po ukončení slavnostního pochodu následovalo čelo ZJBH hra Plzeňský znak - bílo, žluto, zeleno červených 4x400 skautů a skautek + R&R a další program v Mlýnské strouze ve městě i na pláži Ostende.

ZJBH bylo zajišťováno SOS (Skautská ochranná služba). Výpravy ubytované na Ostende převezl zvláštní vlak z Bolevce k účasti na slavnostním průvodu městem. Na seřadišti již vyhrávala dechová hudba 35. pěšího pluku z Plzně. Přípravovaly se i čestné stráže skautů u pomníků na Chodském náměstí, u sousoší TGM a u pomníku „Díky, Ameriko!“. Přechodné zajištění dopravy při pochodu městem vzorně provedla státní i městská policie. Nostalgické vzpomínky na dávné časy v očích přihlížející starší generace na chodnících dávaly vědět, že již pamětníků ubývá. Snad též i díky mnoha současným akcím v Plzni. Přesto nejlépe a do kroku

s hudbou pochodoval útvar OS, neboť ten musel v životě pochodovat jistě nejednou. Odpoledne se příslušníci kmene dospělých ze zastoupených okresů sešli v kavárně U dvou žabiček na Ostende. Zde jsme po krátkém přivítání při šálku čaje, či kávy a s dojmy z dopoledního města Plzně slavnostně předali Pamětní listy za dlouholetou věrnost skautingu a obětavou práci pro junácké hnutí zasloužilým členům.

Večerní táborák, tajná kontrola našich mladších kmenů a oddílů v kempu, neděle a ukončení ZJBH. Byly dekorovány oddílové vlajky stuhami ZJBH podle barev oddílů během hry. Nakonec jsme ještě pomohli s úklidem kempu a společně se shodli na dalším termínu jamboree za 3 roky, snad i mimo Plzeň, abychom poznali zase jiná místa naší země. Počasí od čtvrtka do neděle vyšlo, spokojenost dětí s programem, jídlo, organizace, vše výborné.

Co si více přát? Jistě je naší povinností poděkovat všem 14 sponzorům, včetně dotace z EU, Plzeňskému kraji, magistrátu města Plzně, policie ČR a dalším složkám st. správy. Další „info“ lze získat na:

www.ksr.cz

www.plzen-jamboree.info

Minulé skautské srazy dělila vždy 3letá přestávka:

1. Jamboree - Sraz skautů a skautek oblasti

Bílého orla 1996

2. Zpč. jamboree - 1999

3. Zpč. jamboree - 2002

Plzeň, 28.4. - 1.5. 2005

Antonín Skřivan - Monti

CHODÍME CHODÍME

po české krajině

Od obnovení našeho klubu (1. OS Přátelé Vatry) jsme postupně našli svůj vlastní program. Většina těch činností vznikla spíše výběrem z mnoha jiných. Svou náročností odpovídají našemu věku, naší kondici. Naše schůzky si již neumíme představit bez kufandit, kvízů; bez nich by byly schůzky nějak nenaplněné. Naše léto se neobejde bez letního setkání na Mauglího chatě s každodenními výpravami po jižních Čechách. Jednou z významných činností jsou tradiční výpravy spojené s poznáváním zajímavých míst. Výběru a plánování se ujal Zděnda, postupně propracoval tuto činnost k určité dokonalosti. Na každé zvolené trase ověří telefonicky návštěvou alespoň některá místa, kterými máme projít nebo je navštívit, zpravidla posoudí i restaurační zařízení, jak vaří, jaké mají ceny a zda dovolí návštěvu našich čtyřnohých přátel.

Každý účastník obdrží předem letáček, na kterém jsou základní údaje o odjezdu, podrobný popis trasy, místopisné a historické zajímavosti navštívených míst. Zlí jazykové říkají, že to dělá kvůli ochutnávání jídel. Obálka, kam ukládám tyto letáčky, má již pozeňnaný rozměr, výprav jsme uspořádali již více než sedmdesát.

Asi před dvěma lety jsme se rozhodli, že by bylo škoda, aby takto bohatý materiál zůstal ležet pouze v našich obálkách. Protože Zděnda je mužem činu, pustil se ihned do vytvoření sborníčku. Přestože použil prvních padesát výprav, má toto dílko již téměř sto stránek. Každá výprava totiž obsahuje i kronikový zápis, který byl původně publikován v našem klubovém časopise Totemu. V současné době ještě připravujeme fotodokumentaci. Součástí sborníčku bude i sada kreseb, každý účastník tam bude mít jednu kresbičku,

která připomíná nějakou jeho příhodu, jeho nějakou vlastnost, zvyk či zlozvyk.

Gog

SKAUTING JE ŽIVOTNÍ STYL

Skautská výchova nekončí dosažením věku dospělosti členů oddílů Junáka

Česká Lípa – Rozhodně nejdůležitější jsou v životě člověka léta, kdy děti vstupují do skautských oddílů jako světlušky, žabičky a vlčata, protože jsou většinou velmi dobře tvárné, zvědavé, citlivé, bezelstné i důvěřivé. Proto je možno na ně velmi dobře výchovně působit, aby z nich vyrůstali zodpovědní a obětaví lidé, se srdcem na pravém místě. Neméně důležité jsou ale i roky dospívání. Také v dospělém věku záleží na jednání každého z nás spokojenost v rodině, v zaměstnání a také mezi přáteli.

Životní styl dospělých

Již v roce 1918 byly založeny oddíly těch nejstarších – oldskautů jako další kmeny Junáka. Skauting totiž musí působit, pro své morální zásady, na každého člena po celý život a potom skauti a skautky musí působit na ostatní lidi v naší společnosti. Tak může být svět o něco radostnější a lidé šťastnější. Oldskauti proto spoluvytvářejí dobré podmínky pro skautské oddíly a jejich činnost. Pomáhají při výchově v kurzech a lesních školách, při různých

akcích, v trvalé a neformální propagaci. Také shromažďují historické dokumenty, pečují o kroniky, časopisy i literaturu a pomáhají při realizaci celospolečenských cílů. Snaží se, aby při nových variabilních metodách práce a činnosti byly zachovány morální skautské ideály zakladatelů skautského hnutí. Skauting se tak stává životním stylem čestných lidí.

Českolipští oldskauti

Dnes je registrováno v České Lípě v klubu oldskautů dvacet členů. Vůdcem je bratr Stanislav Charvát-Stopař a členové se pravidelně scházejí každé první pondělí v měsíci. Jejich činnost byla vždy bohatá. V posledních letech, mimo jiné, se v roce 1990 zúčastnili pochodu Prahou na nádvoří Hradu k holdu prezidentovi republiky. V roce 1995 navštívila delegace jamboree v Holandsku. O rok později se podíleli na vydání almanachu k 75. výročí založení skautingu v České Lípě a uspořádali výstavu dějin Junáka u nás v letech 1921–1996. Pomáhají skautskému archivu, kronikám a také českolipskému muzeu. Velké úsilí vynaložili při opravách Skautského domu a kluboven. Někteří se zúčastnili mezinárodního setkání slovanských skautů „Fénix“. Pořádají besedy, např. setkání účastníků Jamboree míru ve Francii v roce 1947, také přednášky zdravotní, vědy a techniky, ze zahraničních cest, výprav a expedic.

V těchto dnech se konala v českolipském Skautském domě beseda o konci druhé světové války. Nezapomněli ani na odhalení pamětní desky severočeským skautům a skautkám v Novém Boru, kteří naplnili slib věrnosti a padli v letech 1938–1945 za naši svobodu. Také položili věnce obětem války na hřbitovech v České Lípě, Sosnové, Liběchově a v Novém Boru. Příští schůzku svolává 151. klub OS za měsíc, tj. 11. července 2005, k táborovému

ohni do skautské rezervace v Mařenicích, kde pravidelně táboří českolipské oddíly.

Aby se nezapomnělo

Na poslední besedu konanou v tomto měsíci pozval bratr Racek, který právě oslavil své 75. narozeniny, děvčata a kluky ze svého oddílu, aby vyslechli vzpomínky válečného veterána, člena Svojsíkova oddílu bratra Ctibora Vořecha-Borka z Nového Boru. Byl mezi obětavci odboje, kteří se nebáli být ve Zpravodajské brigádě skautů a bojovat za druhé světové války proti nacizmu. V květnu 1945 se v Praze zúčastnil osvobozování Pražského hradu od hitlerovců a posledních bojů u hořící Staroměstské radnice. Bojů, kterými skončila druhá světová válka za naši svobodu, samostatnost a mír. Bratr Borek je také nositelem vojenských vyznamenání, mezi kterými má čestné místo Junácký kříž „Za vlast 1939–1945“. Ten obdrželo na 2 549 skautů a skautek, kteří se aktivně podíleli na protifašistickém odboji. Ale dostali jej in memoriam i ti, jež zahynuli, byli popraveni v koncentračních a pracovních táborech, nebo padli v bojích za naši svobodu.

Skauting je potřebný – jako sůl

To vše a mnoho dalších vzpomínek bylo slyšet od účastníků besedy 151. klubu oldskautů, kteří přežili hrůzy války. Snažili se předat naší mládeži zkušenosti a vzpomínky, aby se na nic a na nikoho nikdy nezapomnělo, protože paměť národa patří k největšímu bohatství. Oldskauti stále naplňují slib věrnosti, který složili u táborových ohňů na celý život a také heslo zakladatele českého Junáka A. B. Svojsíka:

„Jednou skautem – navždy skautem!“

Jiří Řeháček- Balú

SKAUTI VZPOMÍNALI

Přesně v 16 hodin 5. května nesly se přeplněným sálem Městské knihovny velebné tóny Larga Dvořákovy Novosvětské symfonie. Zahajovaly Slavnostní odpoledne k šedesátému výročí ukončení II. světové války, které pro roudnickou veřejnost pod záštitou starosty města připravilo skautské středisko Říp spolu s 209. oldskautským klubem Stráž.

Po přednesení básně Fráni Šrámka „Svatováclavské vzpomínání“, která navodila atmosféru roku 1938, pro náš stát tak kritického, byl přečten slavnostní projev bratra Ing. Jiřího Čejky DrSc. V projevu byl zhodnocen průběh druhé světové války a vyzdviženy oběti nejen vojínů i civilistů, kteří na záchranu světa od hrůz totalitních režimů dali to nejcennější, své životy, ale bylo to i zamyšlení, zda květen 1945 byl koncem války. Vždyť evropská železná opona dala nám pocítit své následky ještě více jak čtyřicet let. Samostatná úvaha byla věnována úloze skautů v těchto pro ně tak těžkých dobách, kdy skauting byl pro svoji humanistickou myšlenku pronásledován nejen nacistickým, ale i komunistickým režimem. Po projevu vlčata i světlušky, tedy ti nejmenší, zazpívali hlásky neškolenými, ale o to s větší vervou, několik písní spojeneckých armád a tento blok zakončila Vejvodova polka Škoda lásky, která byla slyšet na všech bojištích světa. V posledních dnech války se rozhořelo Pražské povstání. Básně Františka Halase a Jaroslava Seiferta vzdaly hold všem jeho padlým:

*Muži a chlapani, co jste dali městu,
to bude věčně s tímto městem stát.
Co bylo lásky v prostém vašem gestu:
Zdvihnouti pušku a jít bojovat.*

Potom již se blížil vrchol dnešní oslavy. Pan starosta předal střediskovému vůdci

bratru Mgr. Pavlu Chaloupkovi plaketu, na které jsou zaznamenána jména roudnických skautských obětí. Bude zavěšena v klubovně na čestném místě. Za zvuků skautské večerky byla přečtena jména všech devíti skautek a skautů, jejichž životy byly ukončeny v nacistických koncentracích.

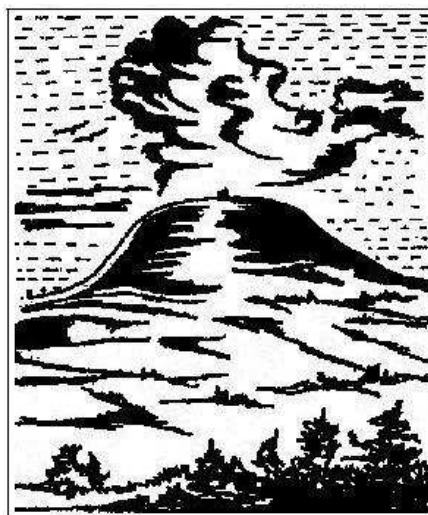
Jménem střediska předal potom jeho vůdce panu starostovi medaili Skautské vděčnosti, která se uděluje nečlenům hnutí za podporu skautingu. K ukončení předání zazpívali panu starostovi přítomní skauti svoji hymnu. Po ní pak zazněla sálem báseň Jana Nerudy „Jen dál“.

Však byt' měl Čech

*již všechno ve svém klínu,
čeho si v nejbujnějších snech svých ždál,
to lidské moře nezná odpočinu.
Ty též ho neznej, stále měj se k činu,
Dál, Národe náš drahý, věčně dál!*

A když sálem zazněla státní hymnu a mnozí se přidali i zpěvem, bylo slavnostní odpoledne opravdu důstojně zakončeno.

Karel Snětina – Kája

Náčelnická pošta

Nejlevnější ubytování v londýnském hotelu lze se štěstím sehnat za 30 liber (asi 1 500 Kč). South London Scout Centre, 16 min. vlakem z hlavního nádraží Victoria Station a 15-20 min. pěšky, nabízí ubytování ve vlastním stanu za 2,5 libry a uvnitř budovy za 5 liber na den. Kuchyňka je k dispozici. Vyžaduje se předložení průkazu členství ve skautské organizaci. Podrobnější informace poskytnete

*Jan Adamec-Tarzan
Zahraniční zpravodaj OS*

Právní subjektivita kmene OS Do své závěrečné fáze (předložením prokonzultovaného návrhu VRJ a NJ) postoupilo jednání o získání právní subjektivity pro Náčelnictvo kmene. Bude zajištěna vytvořením tzv. Hospodářské správy kmene dospělých, která bude mít statut zvláštní jednotky a zajistí kmeni legislativní a organizační „rovnost“ s ostatními kmeny a umožní konat výchovné akce např. jako Lesní školu, Semináře apod. „vlastní režii“ tzn., že nebude nutné tyto akce hospodářsky provádět přes střediska apod.

Nový obor ve skautské praxi V říjnu proběhne seminář o digitálních technologiích, který bude malou náhradou za Víkendovou lesní školu našeho kmene, která musela být zrušena. O tento „novodobý“ obor ve skautské praxi je zájem. Pravděpodobně se stane jedním z profilujících oborů lesní školy našeho kmene. Zároveň bychom chtěli udržet víkendový charakter této školy.

Skautská paměť Věnujte pozornost článku br. Václava Noska – Windiho Junácký kříž „Za vlast 1939-45“. Jistě i u vás se najde jeho nositel či nositelka, kteří unikli pozornosti, a není to o nich známo.

O Grizzlyho pozůstalosti Po smrti br. Mirko Vosátky – Grizzlyho nabídl 1. klub OS, jehož byl br. Grizzly čestným členem, že provede soupis jeho skautské pozůstalosti, tzn. knih, příruček, kreseb, dokumentů, příp. dalších artefaktů. Tento přehled by současně umožnil sestavit jeho podrobný životopis. Součástí by byla fotodokumentace prostředí, ve kterém žil.

Ročenka kmene OS V prosincových Kmenových novinách vyjde pravidelná příloha Ročenka kmene OS 2005. Pokud máte zajímavý příspěvek o vašem klubu, středisku vzpomínku na významnou skautskou osobnost mající charakter Skautské paměti, zašlete jej, aby mohl být zveřejněn.

Výstava J. Foglara V Muzeu dětské kresby (Praha 1 - Staré Město, U Radnice 13) je od úterý 6. září 2005 zahájena výstava o známém spisovateli a skautském vůdci Jaroslavu Foglarovi – *Jestřábovi* „**S Rychlými šípy nejen do Stínadel**“. Výstava potrvá do neděle 9. října, muzeum je otevřeno denně - kromě pondělí - od 13 do 18 hodin. Součástí expozice je též skautské muzeum, filatelistické exponáty a výstava k výročí 15 let obnovy JUNÁKA – Svazu skautů a skautek ČR (1990-2005) a ukázky z činnosti skautských a tábornických oddílů.

*Informace na telefonu 220 802 340
(Pražská rada Junáka)*

Výstavu pořádají: ■ Sdružení přátel Jaroslava Foglara v Praze, ■ Česká tábornická unie, oblast Praha, ■ Pražská rada Junáka ■ Klub skautských sběratelů Junáka.

Jak dobře známe Spojené státy

Evropané si často dělají posměch z Američanů protože neznají evropský zeměpis. Čechy obzvláště dráždí výroky "Vy jste z Čech, tam jsem byl, Vídeň je krásné město" Jak dopadneme my, když se nás někdo zeptá na zeměpis a dějiny Spojených států?

1	USA sdružuje	a) 49 federálních států, hl. město, Portorico a Severní Mariany, zámořská území			
		b) 50 federálních států hl. město, Portorico a Severní Mariany, zámořská území			
		c) 52 federálních států, hl. město			
2	Rozlohou největší stát USA je:	a) Aljaška	b) Kalifornie	c) Texas	
3	Nejvíce obyvatel (skoro 32 milionů) má stát:	a) Kalifornie	b) New York	c) Texas	
4	Hlavním městem USA je,	a) New York	b) Washington	c) Richmond	
	Kolik má obyvatel ?	d) 1,2 mil.	e) 580 tis.	f) 210 tis.	
5	Město Washington leží ve státě	District of Columbia	Pesylvanie	Washington	
6	Správním střediskem státu Texas je:	a) Austin	b) Dallas	c) Houston	
7	Správním střediskem Severní Dakoty je město:	a) Bismarck	b) Fargo	c) Richelieu	
8	Kolik mají Spojené státy asi obyvatel: ?	a) 265 milionů	b) 268milionů	c) 289 milioů	
9	Prezident Spojených států je volen na:	a) tři roky	b) čtyři roky	c) pět let	
10	Kdo byl první prezident USA ?	a) Thomas Jefferson	b) Theodor Roosevelt	c) George Washington	
	Ve kterém roce byl zvolen ?	d) 1786	e) 1789	f) 1798	
11	Za kterého prezidenta byla podepsána Pittsburská dohoda ?				
	V jakém jazyce byla napsána ?	česky	slovensky	čes. a slov.	anglicky
12	Který americký prezident podepsal Jaltskou dohodu ?	Roosevelt	Truman		
13	Který americký prezident podepsal Postupimskou dohodu ?	Roosevelt	Truman		
14	Kolikátý prezident byl John Fitzgerald Kennedy ?	31	33	35	
15	Kolik prezidentů bylo zvoleno dvakrát ?	11	13	15	
16	Byl některý prezident zvolen třikrát ?	Abraham Lincoln	F. D. Roosevelt	G. Washington	
17	Kolikátý prezident byl Clinton	42	43	44	
18	Někteří z prezidentů měli shodná jména, kteří?	a) Adams	b) Bush	c) Jackson	
		d) Johnson	e) Kennedy	f) Roosevelt	
19	Jak se jmenoval první prezident USA ?	Wilson	Lincoln	Washington	

Část otázek převzato z kvizu Martiny Jizbové z mfd

Správné odpovědi:

1b, 2a, 3a 4be, 5a, 6a, 7a, 8a, 9b, 10ce, 11 Wilson, b, 12a, 13b, 14a, 15abdf, 19c

Abychom usnadnili alespoň částečnou orientaci zájemcům, neznajícím češtinu, v tomto periodiku českých skautů kmene dospělých, vytvořili jsme základní přehled o jednotlivých pravidelných rubrikách v anglickém jazyce.

Redakce

In order to make orientation in this COSG bulletin a little bit easier for those without knowledge of the Czech language, we established a basic overview on selected regular columns in English.

Editors

- European Jamboree
- Message for Fellowship Day 25. 10. 2005
- Swedish participant in the World Conference recalls the year 1968

RESUMÉ

KMENOVÉ
NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

(The Intermittent Bulletin for COSG)

An overview on articles and their characteristics in English. Selected excerpts from articles contained in this Volume of KN.

Z KLUBŮ

(Club news)

Diverse information from the OS clubs on their activities and occurrences...

PRO ZAMYŠLENÍ

(REFLECTIONS)

Works by COSG members, original articles, essays, viewpoints, scout philosophy...

CO SE DO KMENOVÝCH NOVIN NEVEŠLO

What Intermittent Bulletin for COGS could not contain

KMENOVÉ ZPRÁVY

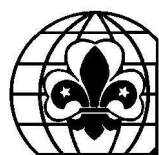
(COSG NEWS)

The most important information like decisions of the COSG Council. News from District Councils.

RŮZNÉ

(Miscellaneous)

Invitations, notes, remembrance of important personalities, jubilees, attractions, schedule of activities etc.

ZE SKAUTSKÉHO

světa

(From the Scout World)

- „Oldscout Day in Austria
- 24th World Conference ISGF

Náčelnická pošta

(The COSG President's file)

Inspiring ideas, thanksgivings, notices, calls, questions and/or complains from the COSG members, club masters or commissioners, as well as from contributors to this bulletin.

KMENOVÉ NOVINY OS □ Intermittent Bulletin for COSG. Contributions to be send to the address:

Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

or to: Jiří Žáček, Vackova 1551, CZ-155 00 Praha 13 - Jihozápadní Město.

Pattern: Vladimír Sýkora. Print and distribution: Junák-TDC, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

Unsalable, predestined only for use in OS-clubs.

KMENOVÉ NOVINY OS □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:

Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47 nebo

Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00

Technická úprava: Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

Neprodejné, určeno pouze pro potřebu klubů OS.